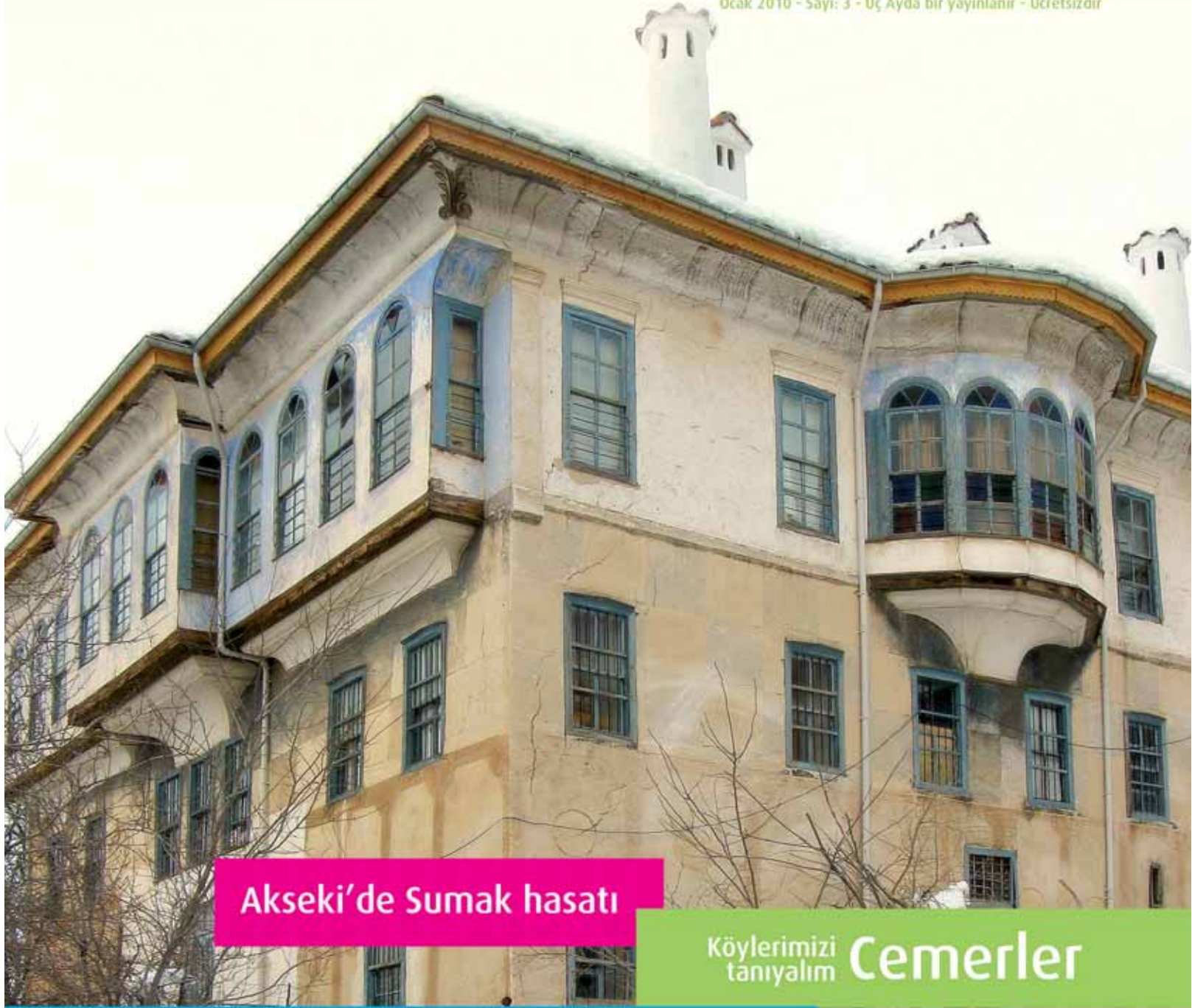

dergi ■ AKSEKİ

Ocak 2010 - Sayı: 3 - Üç Ayda bir yayınlanır - Ücretsizdir

Akseki'de Sumak hasatı

Köylerimizi tanıyalım **Cemerler**

2010'a Gिरerken Ekmeğini Taştan Çıkarmak

Yazılarıyla: Deniz Ekinci, Mustafa Kurtbay, Ramazan Kaplan, Mahmut Atom Duruk, İbrahim Ekmekçi, Dr. Mehmet Çetin Duruk, Selda Ayşe Güleç, Ufuk Bozkır, Berrin Çelikel, Adem Çetin...

Backhaus

*Zengin kahve çeşitleri,
Sağlıklı ekmek seçenekleri,
Benzersiz kahvaltı ve Dünya Mutfağı menüsü...*

www.backhaus.com.tr

Değerli Hemşehrilerim,

Donduramadığımız tek şey , daima ileriye doğru işleyen zaman ve bizler bir yılı daha gerilerde bıraktık."Bir yıl"ın dünyanın güneş çevresinde dönüşünün bir kez daha tamamlanması dışındaki anlamı nedir?Ay'ın yaşlı dünyamız çevresindeki dolanımını tamamlaması ile tek tek adlandırdığımız aylar mıdır ya da mevsimlerin değişmesi mi? Ya zaman? Zamanın geçmesi ne anlama gelir? Salt fiziksel değişimler midir zamanın geçtiğinin işareti; saçların ağarması, belin bükülmesi mi yoksa düşüncelerin olgunlaşması, olaylara daha objektif, daha hümanist ve daha esnek bakabilme yetisinin kazanılması mıdır zamanın bize kattıkları...

Yeni yıl düşleri yaşam sevinci ile beslenir, gelecek nesillere daha yaşanabilir, barış dolu, çevreci bir dünya bırakmanın ilk adımı pozitif düşünceden geçer.

Dünyayı bir okul olarak algılayan insan; sonsuz zamanla, yaşama ve ölümle, sonsuz mekanla, dünyayla ve evrenle bütünleşen insandır, eğitilemeyen insanlar ise; hırslarına tutsak olan, yaşamın güzelliğini, ölümün kaçınılmazlığını anlamadan sadece kendi kişisel çıkarları için yaşayan, evrende ufak bir nokta olan yaşamlarını en büyük odak sanarak sadece tüketmeye dayalı bir ömür geçiren insanlardır.

Pozitif bireyler olmayı başaranlar; iç huzuru, mutlu olmayı ve başkalarını da mutlu etmeyi başarmışlardır. Bu ilkeden yola çıkarak, birbirimizi sevelim, sayalım, anlayalım, ayrı görüşlere, farklı renklere saygı gösterelim. Zamanın en büyük hazine olduğunu unutmadan, Aksekili ruhu içinde bütünleşerek beldemizin sorunlarını elbirliği ile çözmeye çalışmalıyız: Aksekimizin en büyük sorunlarından birisi, biliyorsunuz su sorunu...Yaşamın kaynağı su... Bu sorunu çözmek için, imece ruhu içinde bütünleşerek, sağlıklı bir oluşum sağlamalıyız.

İmece ruhu ile beslenen istek ve çalışma azminin siz değerli hemşehrilerimizde var olduğunun bilinci ile, hepinize şiddetin her türlüünden arınmış, yaratıcı, üretken, verimli, sağlık ve huzur dolu bir yıl diliyorum.

Saygı ve sevgilerle...

Akseki Dergisi
3 Ayda bir yayınlanır.
Ocak 2010, Sayı: 3

Akseki Eğitim Hayratı Derneği
Adına, Sahibi
Vehbi Güleç

Genel Yayın Yönetmeni
Rasih Kaplan

Fotoğraflar
Adem Çetin
Rasih Kaplan, Abdullah Çatlı

Tasarım ve Uygulama
Rasih Kaplan, Deniz Akkol, Murat Oğurlu

Baskı
Matbaa Çözümleri San. ve Dış Tic. Ltd. Şti.
Maltepe Mah. Litros Yolu, Fatih San. Sitesi,
No: 12/112 Topkapı-İstanbul
Tel: 0212 674 39 80

Yayın Kurulu
İbrahim Ekmekçi, Adem Çetin, Mahmut
Atom Duruk, Dr. Mehmet Çetin Duruk, Rasih
Kaplan, Abdullah Çatlı, Binnur Kosova,
Murat Erol, Siyma Aksekili, Bora Ekmekçi

İletişim Adresi
Akseki Eğitim Hayratı Derneği
Gruba Hastanesi Cad. No: 30/D Şehremini-
İstanbul, Tel: 0212 523 39 09

Akseki Eğitim Hayratı Derneği tarafından yayınlanan Akseki Dergisi T.C yasalarına uygun olarak yayın yapmaktadır. Dergide yer alan yazı ve makaleler yazarlarının görüşüdür.

4 2010'a Girerken Ekmeğini Taştan Çıkarmak

38 Geyran Yaylasında
Kardelen Ekimi Yapıldı

15
Akseki'de Sumak hasatı...

İbrahim Ekmekçi, 2010'a Girerken Ekmeğini Taştan Çıkarmak	4
Akseki'den Haberler	12
Akseki'de Sumak hasatı	15
Deniz Ekinci, Bir Fotoğrafın Düşündürdükleri	18
A. Doğan Özcan, Farkında Olmadığımız Değerlerimiz	20
Mahmut Atom Duruk, Dünyamız, İnsanlar, Bencillik	21
Mustafa Ali Kurtbay, Mucize Anadolu Toprakları ve Tarım Havzaları Modeli	22
Ramazan Kaplan, Akseki'li Denizciler	24
İbrahim Ekmekçi, Ceketini Satmak	26
Selda Ayşe Güleç, Aksekililer İçin Sosyal Sorumluluk Hayatın Kendisidir	29
Akseki'den Haberler	30
Dr. Mehmet Çetin Duruk, Doğru Beslenme	36
Berrin Çelikel, Marla, Ana Tanrıçanın Kötülüğü	37
Akseki'nin Geyran Yaylasında Kardelen Ekimi Yapıldı	38
Fadime Emir, Bağışlayabilmek niçin Önemlidir?	40
Genç Aksekililer, Burak Kaan Yılmazsoy	42
Köylerimizi Tanıyalım, Cemerler	44
Kaybolan El Sanatlarımız	48

Kaybolan
El Sanatlarımız

48

44 Köylerimizi tanıyalım: Cemerler

2010'a girerken

Ekmeğini Taştan Çıkarmak

Aksekili için; "ekmeğini taştan çıkaran insan" denir, öteden beri...
Ancak bu deyim, yeterli tarım alanı olmamasına rağmen, geçimini
sürdürmeyi başardıklarının anlatımı olsa gerek.

Aksekimizin her tarafı elbette taş değil. Kısıtlı da olsa, ekilecek toprağı olan yerlerin her karışını değerlendirmişler geçmiş yıllarda atalarımız. Taşın, binlerce yıl süren ufalanması serüvenine, organik atıkların da karışımı ile oluşan toprağın gerçek değerini, bu yöre insanının, çok iyi bildiğini söylemek mümkün.

Zor koşullarda, yamaçların önüne yaptıkları taş duvarların arkasına, sırtlarında taşıdıkları toprağı doldurarak oluşturdukları terasların her parçasını değerlendirerek, tahıldan başka, marka olmuş "Akseki Pekmezi" ni, Tımarıçı'nın üne kavuşan incirini yetiştirmeyi başarmışlar. Hayvancılık da ihmal edilmemiş; Çimi tulum peyniri, Yayla Balı da aranan markalar olmuş.

Akseki halkının, merkezdeki yerleşik esnaf dışındakilerin geçim kaynağı, "Esnaflar Teşkilatı"nın yönlendirmesiyle gerçekleşmiş geçmiş yıllarda. Yemencilik, bakırcılık, kalaycılık, semercilik gibi, el zanaatkarı usta ve çırakları, kasaba dışında, mevsimlik çalışmalarıyla geçimlerini sürdürmüşler. Akseki'deki, tarla, bağ-bostan, geçimi sağlayacak düzeye ulaşamamış, yan getiri olarak yaşamın bir çeşnisi olarak kalmış. El sanatları da, zaman içinde

önemini yitirince, Aksekiliye gurbet yolu görünmüş. Akseki yöresinde kalanlar, yaşam uğraşlarını kısıtlı imkanlarla sürdürme çabası içinde olmuşlar. Yörenin özverili yöneticilerinin yönlendirmeleriyle, kooperatifler, dernekler kurmuşlar, az ile yetinmeyi öğrenmişler. Yeni yetişenler, ya okumak ya da dışardaki başarılı hemşehrilerinden ticareti öğrenerek, yaşamlarını sürdürmek zorunda olduklarının bilincine varmışlar.

Aksekilinin dışardaki başarısı, ulaştığı yeni koşullar, öz vatanına olan ilgi ve hasreti gidermemiş, başarılarını kanıtlarcasına, yöresine yardım elini uzatmaktan geri kalmamışlar.

Değişim...

Bu arada, son otuz yılda, tüm yurdumuzda olduğu gibi,

Aksekimizde de önemli değişimler yaşanmış, yönetici ve yönlendirenler değişmiş, merkez kasabanın nüfusu, biraz zorlama ile de olsa 12.800'e dek yükselmiş. Antalya- Konya karayolu yakınından geçmiş, sık-sık kesilen elektrik yerine, gece-gündüz enerji veren Trafo Merkezi kurulmuş, hastane, postane, okul yapıları derken, Göktepe Suyu, 28 km.lik boru hattıyla, çevre köyler de dahil olmak üzere, yöreye hayat vermiş; bu durum kıyı insanının da dikkatini çekmiş, "göç veren Akseki, yaz aylarında göç alan kasaba" konumuna gelmiş.

Karayolu...

Günde 15-20 bin aracın geçtiği anayolun, ilçenin 2 km. aşağısından geçmesinin, birkaç tesis dışında, yörenin sosyal ve ekonomik yaşantısına beklenen katkıyı sağlayamamış olduğu görülmektedir.

Kıvrıla-kıvrıla ilerleyen, baş döndüren virajlı yollarda, Antalya veya Konya'ya, otobüsle 4-5 saatte ulaşılabilen yollar yerini, geniş,asfalt şoselere bıraktı. Her evin önünde mantar gibi biten, "binek arabalarıyla" kıyıya 30-35 dakikada inmek mümkün.

Ancak, yolun içinden geçmemesi, kenti körfez duruma getirmiş, ticari yaşamın gerilemesine neden olmuştur. İlçe merkezindeki birçok bakkal ve benzeri esnaf, yeni koşullara ayak uydurma çabası içinde olmak yerine, kendilerinden alışveriş yapılmadığından yakınır olmuşlardır. Ulaşım imkanları da gelişince, tüketici, alışverişlerini birkaç işyerinde veya ilçe yakınlarındaki marketlerden, komşu kentlerden yapmaktadır. Artık, yolcu otobüsleri, ilçeye uğramamakta, yol kavşağından geçmekte, ilçede ulaşım, kooperatifleşen midibüslerle yapılabilmektedir.

Akseki içinde inşaat sektörü, beyaz eşya pazarlayıcıları dışındaki esnaf, ticari ve ekonomik durgunluktan şikayetçidir.

Bu arada, eski Akseki-Beyşehir yolunun ihmal edilmesi, Konya otobüslerinin yeni Alacabel güzergahından geçmesi, Cevizli, Kuyucak, Süleymaniye,Bademli gibi beldelerin ve çevresindeki köylerle olan iletişimi de olumsuz yönde etkilediği bir gerçektir.

Yazlıkçılar...

Alt yapı hizmetlerinin gerçekleşmesiyle, "yazlık konut" sahibi olmak için kente gelen kıyıdaکی yatırımcılara, piyasa koşullarında satılan ev ve arsalara yapılan inşaatlar, çok katlı ve çirkin yapılaşmalara neden olmuştur. Korunmaya layık görülen, sit alanı oluşturulan kent, maalesef korunamamıştır. Kentin mimari dokusuna uygun, birbirinin önünü kapamayacak yapılar yerine, tarım alanlarını kaplayan, beton bloklar, kentin panoramik görünümünü bozan, sağlıklı yapılaşmalar olmuştur.

Kazançlar - Kayıplar

Ancak, "Bu gelişmeler Aksekimize neler kazandırmış, neler kaybettirmiş" sorusuna, farklı yanıtlar alınabilecektir. Bizim, yalın ve hiçbir kesimi horlamak ve hiçbir kesime yaranmak duygusu taşımadan, "bize ulaşan gazete haberleri" ve gözlemler sonucu yapacağımız değerlendirmeleri, yoruma ve eleştirilere açık olarak yapmak isteriz.

Ayrıntılara girmeden önce, yöremizdeki olumlu alt yapı gelişmelerinden yöre insanının yeterince yararlandırılamadığını vurgulamak gerekir.

Su Sorunu...

Akseki ve yöresine hayat veren Göktepe suyu da, yeterince korunamamış, göçer müdahalesi önlenememiş, çevresindeki kaynakların da şebekeye katılımı ihmal edilmiştir. Bazı mevsimlerde, ilçe ve bazı köylerin, ilçe ekonomisine önemli katkılar sağlayacağı umudu taşıyan, Ömer Duruk Jandarma Eğitim Tesisinin su ihtiyacı yeterince karşılanamamaktadır.

Bu durumda da, Akseki dışındaki köylerimizin su ihtiyacını karşılama umudu, Değirmenlik suyunun ihalesinin yapılmış olmasına rağmen, Değirmenlik Köylü hemşehrilerimizin rıza göstermemesi üzerine, yargı zorlaması da olsa, barışı bozmaya değmeyeceği düşüncesi, sağduyulu dernek yöneticilerince uygun bulunmuş olması sevindirici bir gelişmedir. Su ihtiyacını gidermek için, Dernek ilgilileri ve yöneticiler yeni arayışlara yönelmiştir.

Akseki merkezinin de yararlanacağı, daha az enerji ile yöreye gelebilecek su kaynaklarının araştırılması için, Dernek Başkanı Sn. Vehbi Güleç'in yerel yönetime ve ilgili kurumlara destek vermesi, umut ışığı olmaktadır.

Okullar...

Eğitime gereken değeri veren, en yararlı yatırımın insan eğitime verilen olduğunun bilincinde olarak, en büyük derneğine, "Eğitim" adını veren yöremizde, son yıllarda Akdeniz Üniversitesine bağlı Yüksek Okullar açılması olumlu bir gelişmedir. Bu oluşumların sağlanmasına katkıda bulunan, ön ayak olan Derneğimizin yanı sıra, Tüm General rahmetli Fehmi Kuzuoğlu adına yaptırılarak hizmete giren, Yabancı Dil ve Bilgisayar Laboratuvarı, İş adamı Özcan Tufan'ın Yüksek okula bağışladığı 40 bilgisayar, yöredeki gençleri çağın gelişmeleri ile buluşturan, örnek nitelikte, hizmet ve bağışlar olmuştur.

Bu arada, 1980'li yıllarda, çoğu yatılı olan, altı lisesi bulunan ilçenin, orta dereceli okullarının, "Çok Programlı Lise" kapsamında birleştirilmesi, yatılı öğrenci sayısının azalmasına neden olmuş, bazı okullar kapanma durumuna düşmüştür. Endüstri Meslek Lisesinin geniş tesislerinde, sınavla öğrenci alan, "Anadolu Lisesi" açılarak, öğretime başlaması, son yılların en önemli gelişmesi olmuştur.

Kız Öğrenci yurdunun, "Gani Şatıroğlu Kız Öğrenci Yurdu"na taşınmasıyla boşalan yapı, İlçe Millî Eğitim Müdürlüğü ve Öğretmen Evi olarak hizmet vermeye başlamıştır.

Geçim Kaynakları..

Meyvacılık: Bilim adamları, çevremizdeki ormanlarda 7-8 tür ağacın bir arada yaşadıklarını, bu durumun ender rastlanan bir olgu olduğunu söyleyedursun, daha yakın zamana kadar yöremizdeki meyva ağacı türü çok kısıtlıydı.

Uzun yıllar yöremizde Belediye Başkanlığını yürüten Rahmetli Gani Bey, bir ağaç bayramı konuşmasında, Eşme harmanından baktığı kasabada ağaç görememesi üzerine, badem ve dut ağacı dikimi kampanyası başlattığını, bahar aylarında, kentin beyaz gelinlikler içindeki görünümüne, 1940'lı yıllarda ulaşıldığını söylemişti. Badem, çakıllı ve kireçli toprağımızı seven bir türdür. Günümüzde de önem verilmesi gereken bir tür olan badem, yeni cins ve fideleriyle, ilçe ekonomisine önemli katkılar sağlayabilecek ölçüdedir.

Yörede, bağcılık, incir, yoz armut, çöğre ağaçları öteden beri bulunan türlerdi. Turunçgiller kıyı bitkisiydi. " Acaba, elma, armut türleri yöremiz ikliminde yetişmez mi?" sorusunun yanıtını, ancak, 1960'lı yıllarda, Ziraat Memuru Hasan Armağan verdi. Değirmenlik'te, Çimi'de en iyi elmanın yetişeceğini kanıtladı.

Günümüzde, Cevizli'de, İbradı ve çevresinde en iyi, iri napolyon kiraz ve meyva türleri yetiştirilmekte. Kestane, fındık da, İbradı, Ormana yöresini seven bitkiler olarak biliniyor.

Bağcılık yöremizin kadim bitkisi. Son yıllarda asmalara musallat olan "floksera hastalığı", bağcılığı yok etti. Ancak, hastalığa dayanıklı anaç köklerle, tarım teşkilatının da desteğiyle, yeni bağ kuranlar iyi verim almaktalar. Murtıçı'nda, Akseki'de, Kardinal, Alfons, İtalyan, Yalova incisi türleri, İbradı'da, Ormana'da Çavuş, Fersin Alanında Dimnit türleri ekonomik değerlerini koruyorlar.

Ormancılık: Orman içinde bulunan yöremiz, devlet kontrolü ve yönetimindeki orman ürünlerinden, dolaylı olarak

yararlanmaktadır. Orman kesimlerinde yöredeki köy halkına öncelik veren Orman işletmesi, kesim ve istihsal programlarını bölgelere yayarak yapmaktadır.

Ormandan elde edilen, tomruk, odun ve kerestenin ihalesinden ve taşınmasından, yüklenmesi ve istifinden, korunması isdihdamından yöre insanı da yararlanmaktadır. Ayrıca, orman içi köylerini kaldırmak amacıyla, devletin arıcılık, hayvancılık ve kooperatifçiliği özendirme fonları ve kredileri de vardır.

Hayvancılık: Yörede kıl keçisi yetiştiriciliği en başta gelen türdür. Daha sonra koyun ve sığır yetiştiriciliği gelmektedir. Ormana zarar verdiği gerekçesiyle, son yıllarda, kıl keçisinin yerini, diğer zararsız hayvanların alması, devletçe özendirilmektedir.

Birkaç yıl önce, ürünlerinin pazarlama uzmanı, hemşehrimiz Mustafa Kurtbay'ın önerisi ile gündeme gelen "Saanen Keçisi" üretimi ile, Kaymakamlığımızın bu yararlı ve verimli keçi türünü, yöremizdeki onbir aileye düşük kredi ve uzun vade ile kazandırmaları, Akseki Didere Köyünde dedelerinin mekanında, yüz hayvanla çiftlik kuran yüksek öğrenimli Yüksel kardeşlerin girişimi, yörede bir geçiş sürecinin yaşanmasını sağlamış bulunuyor. Cemal Yüksel ve kardeşinin deneyimleri ile Kaymakamlığımızın tahsis ettiği keçiler, yöreye uyumlu kıl keçileri gibi ormana bırakılarak, kendiliğinden otlamaları beklenmez, gerekli bakımı yapılır, yöreye uyumu sağlarsa, kıyıda ki kentlerde iyi fiyatlarla pazar bulabilecek keçi ürünleri, yöremizde bir geçim kaynağı olmaya aday olabilecektir.

Kardelen: Yöremizin endemik bitkisi Kardelen, yöremiz basınının da çabalarıyla, Akseki adıyla ünlenmiş, doğa tahribinin de sembolü olmuştur. Çevre koruyucusu olarak tanınan Tema Vakfı kurucusu Hayrettin Karaca'nın sözünü ettiği gibi, yöremizde yok olan

ve tahribata uğrayan, yalnız Kardelen değildir. Ve, üniversitelerin araştırmacı bilim adamları yöremizde yeni endemik bitkilere rastlamakta, zengin flora ve faunamızı keşfetmektedirler.

Aç gözlülük yapmaz, sabırlı olur, kardelen söküm alanlarını bölgelere ayırarak, dört yılda bir aynı yörede söküm yapmak kaydıyla, bitkiyi rahat bırakırsak, bu değerli bitkiler yıllarca yöremizde kazanç kaynağı olabilir.

Akseki adıyla özdeşleşen Kardelen bitkisine sahip çıkmak da, yöremiz insanına, yöneticilerine düşen bir görev olsa gerek.

Turizm: "Bacasız sanayii" denilen yurdumuz turizmini çeşitlendirecek imkanlar yöremizde fazlasıyla bulunmaktadır. Tüm bu saydığımız ekonomik değerlerimiz ve köklü kültürümüzün tanıtımı ve geleneksel konukseverliğimizle alt-yapı hizmetleriyle hedefe ulaşmak mümkün olacaktır. Altınbeşik, Gidengelmaz avlağı, mağaralarımız, ırmağımız,

mesire yerlerimiz, yaylalarımız, doğal güzelliklerimizle, kültür mirası evlerimiz, konaklarımızla, Mustafa Kaya gibi özverili turizm yatırımcılarıyla gerçekleştirebilir, turizmin sosyal ve ekonomik katkılarından yöremizi de yararlandırabilmek için, kıyıdaki turisti yöremize çekmek, "günü birlik" yerine, geceleme ihtiyacını duyurmak ve karşılamak gerekmektedir. Hedef, "ev pansiyonculuğu"nu özendirmek ve örgütlemek olmalıdır.

Ürnlü Köyümüzde olduğu gibi, kültürel araştırmaları ve arşiv çalışmalarımızı hızlandırmalı, yöre müzesinin arşivini hazırlamaya başlamalıyız.

Basında yeralanlar

Yöremizden, ulusal basına yansıyan haberler de, geçtiğimiz yılda dikkatimizi çeken anekdotlar oldu. AA muhabiri Abdullah Çatlı'nın haber konuları; Sinanhoca Köyümüzde, turuncgiller üretimi yapılması, aynı köyde, "Paşa narı" adıyla da anılan "çekirdeksiz nar"ın, iyi pazar bulunduğunu; Atalarımızın çabalarıyla oluşturulan terasların ve artık

ekilmeyen tarlalardaki ürüne büyük zarar veren, çekirge istilasına karşı, zararlının üreme zamanında, boş tarlaların mülkiyetine, sahibine bakılmadan sürdürülmeye başlandığını; Hocaköy'de dibekde döğülen buğdaydan elde edilen "keşkek" geleneğinin sürmekte olduğu ve yöredeki kekikten imbikle elde edilen, yöremizin sembolü kekiğin elde edilme yöntemine, bilim adamlarının da hayran kaldığını...

Öteden beri yalnız deri dabaklanmasında kullanılan "sumak" bitkisinin, "sofralık sumak" olarak da değerlendirilmeye başlandığını; Süpürge darısı olarak tarla kenarlarına ekilerek yetiştirilen bitkiden süpürge imal ederek geçimini sağlayan aileyi; tahta kaşığın imal yeri olarak tanınan Bodanya Beldesinden kaşık ustasının, orman işletmesinden aldığı tohumu alınmış kozaklardan sepet yaparak turistlere pazarladığı haberlerini, yöremiz insanının ilginç uğraşları olarak algılayarak, sizlere sunmayı uygun bulduk.

Akseki Belediye Başkanı İstanbul'da

Akseki Belediye Başkanı Mehmet Gölcü ve Akseki Eğitim Hayratı Derneği Akseki Şube Başkanı Mürşit Pişkin 16/01/2010-18/01/2010 tarihleri arasında İstanbul'u ziyaret ettiler.

Akseki Eğitim Hayratı Derneği Genel Merkezinde yapılan yönetim kurulu toplantısına katılarak Akseki'nin ticari ve kültürel gelişimine katkıda bulunacak projeleri değerlendirdiler. Belediye Binasının da içinde olduğu kültür kompleksinin yapımı ve Akseki'nin en önemli problemi olan su sorunu ile ilgili projeler ve bu konularda yapılan çalışmalar anlatıldı. Akseki Eğitim Hayratı Derneği Başkanı Vehbi Güleş ve Yönetim Kurulu üyeleri tarafından projelerin hayata geçirilmesi konusunda fikir birliğine varıldı.

Beşiktaş Belediye Başkanı Sn. İsmail Ünal'a yapılan ziyarette de dernek yönetim kurulunda gündeme gelen projelerle ilgili fikir alışverişinde bulunuldu.

Akseki'de Öğrencilere Giyim Yardımı Yapıldı

Antalya'nın Akseki İlçesinde, Tema Mağazacılık Hizmetleri AŞ tarafından öğrencilere giyim yardımı yapıldı.

Merkezi İstanbul'da bulunan Tema Mağazacılık Hizmetleri AŞ tarafından, yardıma muhtaç öğrencilere dağıtılmak üzere Akseki Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı (SYDV) Müdürlüğü'ne 900 parçadan oluşan 180 kişilik giyecek gönderildi.

Gönderilen giyeceklerin 101'i, Akseki Kaymakamı Mustafa Kılıç, İlçe Milli Eğitim Müdürü İsmail Kılıç tarafından, Akseki Anadolu Lisesi, Akseki Şahinler Çok Programlı Lise ile Akseki Atatürk İlköğretim Okulu ve Taşlıca Ahmet Hamdi Akseki İlköğretim Okulu'nda öğrenim gören maddi durumu yetersiz öğrencilere teslim edildi.

Yetkililer, diğer giyeceklerin ise, Cevizli İlköğretim Okulu, Cevizli Kaya Özen İlköğretim Okulu, Kuyucak ve Güçlüköy İlköğretim Okulu'ndaki öğrencilere dağıtılacağını bildirdiler. Kaymakam Mustafa Kılıç, malzemelerin, maddi durumu iyi olmayan öğrencilere verildiğini belirterek, "Onları sevindirmek amacıyla böyle bir girişimde bulunan firma yetkililerinin yaptığı bu anlamlı yardımdan dolayı teşekkür ediyorum" dedi.

Akseki Belediyesi Amatör Tiyatro Topluluğu

İkinci gösterisini yaptı

Akseki Belediyesi Amatör Tiyatro Topluluğu ikinci gösterisini yaptı. Akseki Belediye Sinema Salonu'nda yapılan ikinci gösteride topluluk, Turgut Özakman'ın "Deliler Tiyatrosu" adlı oyununu sahneledi. Akseki Belediye Başkanı Mehmet Gölcü, daire amirleri ve halkın izlediği oyun, büyük alkış aldı.

Amatör Tiyatro Topluluğu Yönetmeni Bilgen Başgör, gazetecilere yaptığı açıklamada, bir yıl önce oluşturulan tiyatro kulübünün ikinci gösterisini de başarıyla gerçekleştirdiğini söyledi. Yaklaşık bir aydır oyuna hazırladıklarını kaydeden Başgör, "İlk sınavımızı Mayıs ayında başarıyla vermiştik. İkinci gösterimizi ise kendimize daha güvenle hazırladık. Tiyatro topluluğumuz öğrenci ve belediye personelinden oluşuyor. Bundan sonraki günlerde yeni oyunlarımızla halkımızın karşısına çıkacağız" dedi. Başgör, "bize bu desteği veren eski belediye başkanımız Osman Salih Çelikel'e ve şimdiki belediye başkanımız Mehmet Gölcü'ye teşekkür ediyoruz" dedi.

Öğrencilerin Çanta ve Defterleri Belediyeden

Antalya'nın Akseki ilçesinde, Belediye Başkanı Mehmet Gölcü öğrencilere verilmek üzere çanta ve defterleri okul müdürü Ahmet Ünal' a teslim etti.

Akseki Belediyesi, "Eğitime Yüzde Yüz Destek" kampanyasına bu yıl ilköğretim öğrencilerine verilmek üzere çanta, defter ve kalem dağıtarak katılıyor. Akseki Belediye Başkanı Mehmet Gölcü Eğitime destek kampanyası kapsamında öğrencilere verilmek üzere çanta, defter ve kalemleri okul müdürü Ahmet Ünal'a teslim etti. Başkan Mehmet Gölcü; belediye olarak ilçede bulunan ilk öğretim okulundaki eğitim gören ihtiyaç sahibi tüm öğrencilerin çanta ve defterlerini ücretsiz olarak verdiklerini söyledi, Gölcü "Eğitim kadın,

erkek, her yaşta ve düzeyde insanın toplum içinde kendini geliştirebilmesi ve çevresine katkıda bulunabilmesi için en önemli bir ihtiyaçtır; eğitime destek kampanyamız Akseki Belediyesi olarak devam edecektir" dedi. Okul müdürü Ahmet Ünal Akseki Belediye Başkanı Mehmet Gölcü'ye teşekkür ederek, çanta ve defterleri teslim aldı.

Öğrenci velileri "Kitaplarımızı hükümet; çanta ve defterlerimizi de belediye veriyor. Bize sadece diğer okul araç gereçlerini almak düşüyor. Bunlar da aile bütçesini fazla etkilemeyecek şeyler. Hükümete ve belediyeye teşekkür ediyoruz" dediler.

Akseki'de Taşımalı Eğitim Gören Öğrenci Yemekleri Denetlendi

Antalya'nın Akseki ilçesinde, taşımalı ilköğretim kapsamında öğrencilere verilen öğle yemekleri ile Cevizli beldesinde yemek ihalesini alan yemek fabrikası, İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü yöneticilerince denetlendi.

Akseki İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü Şube Müdürü Kadir Tosun, taşımalı ilköğretim kapsamında öğrencilere verilen öğle yemeğinin kalitesi, miktarı ve sağlıklı şartlara uygun olup olmadığı ile yemeğin pişirildiği ve saklandığı yerleri denetledi.

İlçeye bağlı Taşlıca Ahmet Hamdi Akseki ilköğretim okulu, Cevizli ilköğretim okulunda öğrencilere verilen yemekleri denetleyen Tosun, denetimlerin aralıksız ve habersiz olarak bütün taşıma merkezi ilköğretim okullarında yapılacağını söyledi.

İlçede her gün 238 öğrenciye sıcak öğle yemeği verildiğini belirten Tosun, ilçe genelinde taşımalı sisteme tabi öğrencilere 3 ayrı merkezden aynı anda üç çeşit öğle

yemeğinin verildiğini açıkladı. Şube müdürü Tosun, "Öğle paydosuna çıkan öğrencimizin yemeği ayağına geliyor. Öğrencilerimiz yemekhaneye girip yemeğini alıyor. Taşımalı sisteme tabi öğrencilere verilen yemek çeşitleri konusunda çok titiz davranıyoruz. Öğrencinin evinde alışık olduğu yemek çeşitleri konusunda dikkatliyiz. Çocuk bilmediği ve görmediği yemek çeşitlerini yemiyor. Bunun için etli ve sebze yemekler münüde başı çekiyor" dedi.

Servis esnasında temizlik ve hijyenik koşullara da dikkat ettiklerini dile getiren Tosun, "Yemek dağıtan görevlinin temizliği çok önemli. Bunun yanında nöbetçi öğretmen arkadaşlarımız, yemekleri önceden kalite kontrolden geçiriyor. Herhangi bir olumsuzluk görüldüğünde yemekler öğrencilere verilmiyor" diye konuştu. Denetimde yemek ihalesini alan Cevizli yemek fabrikası da denetlendi. Denetimde eksikliklere tutanak tutularak bir dahaki denetimde eksikliklerin yerine getirilmesi istenildi.

Akseki'de Sumak hasatı...

Sumak geçim kaynağı olmaya başladı

**Akseki ve çevresinde meyvesini veren sumak
Eylül, Ekim aylarında toplanıyor.**

Antalya'nın Akseki ilçesinde sumak toplamaya başlandı, dağlarda ve arazilerde kendiliğinden yetişen sumak meyvesini toplayan Aksekili ve köylü vatandaşlar sumakı dibek taşında ezip eledikten sonra kurutuyor, kurutulan sumak kullanıma hazır hale gelmiş oluyor sumak özelliğini bozmadan 3,4 yıl yemeklerde kullanılabiliyor.

Akseki'de sumak toplarken gördüğümüz, Necla Çetin; DHA muhabirine yaptığı açıklamada, bu şekilde ev ekonomisine katkı sağladığını söyledi. Sumak toplananın ve kullanıma hazır hale getirmenin hayli zahmetli olduğunu kaydeden Çetin, "Yaklaşık 10 kilogram sumak meyvesinden bir kilogram sumak ekşisi elde ediyoruz. Çok değerli bir bitki olduğu için zamanı gelince topluyoruz bazı arkadaşlarımız sumak

meyvesini hazır hale getirdikten sonra pazarda satıyorlar 150-200 gr. lık paketler 2 TL' den alıcı buluyor. Sumak müşterisi her geçen gün artıyor, yaygınlaşıyor" dedi.

Ekşi ve limon suyu yerine kullanılan sumak doğada kendiliğinden yetişiyor. Sumak, baharat olarak kebablarda, balık ve salatalarda ve yoğurt üzerine serpilerek kullanılmaktadır. Sumak, ülkemizde yaygın olarak kullanılan bir baharat olmasına karşın, sumak ekşisi çoğunlukla yetiştiği yörelerin mutfaklarında yaygın olarak kullanılmaktadır.

Genelde bir ya da iki çeşit ekşi, yemeklere ve salatalara tat ve lezzet vermek amacıyla kullanılır. Sumak ekşisi ticari amaçlı olmayıp, genelde il sınırları dahilinde tüketilmektedir. Yıllar önce Akseki'de dericilik mesleğinin yapıldığı dönemlerde de dericilikte kullanılan Sumak limon yerine de kullanılmakta ve yemeklere ayrı bir tat katmaktadır.

Akseki Vekillerle Yönetiliyor

Antalya'nın Akseki İlçesi'nde bulunan resmi dairelerin birçoğu vekillerle bir çoğu da vekilsiz idare ediliyor.

"Bizler toplumun seçimle göreve gelen en alt idarecileriyiz", diye söze başlayan Akseki Demirciler mahallesi muhtarı Mehmet Yılmaz "Ne mutlu ki bizler vekil değiliz, ilçemiz Antalya'nın en eski ilçesidir, gelin görün ki ilçemizin birçok kurumu vekâleten yönetilmekte ve birçok kurumda da personel yetersizliği görülmektedir. Vekâleten yönetilen kurumlara göz atacak olursak, 3 adet Lise var müdürü yok. Halk Eğitim Merkezi'nin müdürü yok, hastanemiz var başhekim ve doktoru yok, 112 'si var tam kadrosu yok, 2 yıl önce Kaş'a giden kadroların yerine atama yapılmadı. İlçemizin Antalya Konya karayolunun üzerinde olması nedeni ile birçok trafik kazasında yaralananlar Akseki Devlet Hastanesine getirilmekte ve 112'nin önemi artmaktadır" dedi.

Yılmaz, "İlçe spor müdürümüz emekli olduktan sonra yıllardır yerine atama yapılmadı, PTT, İlçe Tarım Müdürlüğümüz vekâleten yönetilmektedir, ilçemizde yıllar önce faaliyet gösteren Hava Ölçüm İstasyonu memuru emekli olduktan sonra yerine atama yapılmadığı gibi vekili de yok, velhasıl

Akseki'de yokluklar içinde hayatımızı idame ettirmeye çalışıyoruz, sabrın sonu selamettir herhalde bizler de göç edip memleketimizi terk edeceğiz, İdarecilerimiz Köy'den kente göçü önleyeceklerini söylüyorlar bu durumda göçün önlenemeyeceği ortada. Sayın yetkililer yeter artık Akseki'mizin vekillerle yönetilmesini istemiyoruz, sorunlarımızın bir an çözülmesini istiyoruz" dedi.

Cevizli'de Öğrencilerin Mutlu Günü

İstanbul'da bulunan Cevizlililer Yardımlaşma Derneği Cevizli İlköğretim Okulu'nun tüm öğrencilerine ayakkabı dağıtarak bir ilki gerçekleştirdi.

Ayakkabı dağıtım töreninde Cevizli Belediye Başkanı Niyazi EKİNCİ, Akseki İlçe Milli Eğitim Müdürü İsmail KILIÇ, Dernek Başkanı Semih Yalçın ÇETİN ve Akseki Eğitim Hayratı Derneği Akseki Şube Başkanı Mürşit PİŞKİN ile derneğin diğer yöneticileri hazır bulundu. Törende Akseki İlçe Milli

Eğitim Müdürü İsmail KILIÇ, eğitimin kalkınmanın temeli olduğunu, bunun için de çok çalışmanın önemi üzerinde durarak bu güzel çalışmayı yapan Cevizli Yardımlaşma Derneği yetkililerine teşekkür etti. Cevizlililer Yardımlaşma Derneği Başkanı Semih Yalçın ÇETİN de kendi beldelerindeki ilköğretim Okulu öğrencilerine bu yardımı yapmanın sevincini ve mutluluğunu yaşadıklarını belirterek bu tür yardımların devam edeceğini belirtti. Okul Müdür Vekili Cemal KARAKUŞ da dernek yöneticilerine bu yardımlarından dolayı teşekkür etti. Tören ayakkabı dağıtımı ile sona erdi.

Cevizli, Tarihi Kentler Birliği Üyesi oldu

Antalya'nın Akseki ilçesine bağlı Cevizli beldesi Tarihi Kentler Birliği'ne kabul edildi.

Cevizli Belediye Başkanı Niyazi Ekinci, AA muhabirine yaptığı açıklamada Avrupa Konseyi'nin "Avrupa, Bir Ortak Miras" başlıklı projesi kapsamında Türkiye'de Tarihi Kentler Birliği'nin kurulduğunu ve Cevizli beldesinin de bu birliğe üye olması gerekliliğini fark ettiklerini söyledi. "Kültür ve tarih mirasına

sahip çıkarak korumayı ve bunu önce kendi insanımızla sonra da bütün dünyayla paylaşmayı hedefleyen Tarihi Kentler Birliği'ne üye olmanın önemini fark ettik" diyen Ekinci, bu yöndeki girişimin geçtiğimiz aylarda Konya'da yapılan toplantıda görüşülerek kabul edildiğini belirtti. Sözen şunları kaydetti: "Kent tarihi ve kültür bilincini gelecek nesillere aktarmak için Cevizli Belediyesi olarak canla başla çalışmakta, tüm projelerimizi hayata geçirirken kültür ve tarih mirasımızı korumanın önemini gözeterek hareket etmekteyiz. Cevizli, Atatürk evleri ile kültür ve tarih değerleri ile ülkemizin seçkin bölgelerindendir. Bundan sonraki çalışmalarımız bu yönde yapılacak alt yapı ve ilgili kriterleri yerine getirme çalışmalarını eksiksiz yerine getirmektir. Tarihi Kentler Birliği'ne üye olmak Cevizli adına atılmış büyük bir adımdır. Böylece Cevizli'nin tarihi ve doğal kültür mirası koruma altına alınacak."

Beşiktaş Belediye Başkanı Ünal'ın anne acısı

İSTANBUL'da tedavi gördüğü hastanede yaşamını yitiren Beşiktaş Belediye Başkanı İsmail Ünal'ın annesi 83 yaşındaki Hanife Ünal, 16 Aralık 2009 Çarşamba günü Antalya'nın Akseki ilçesi'nde toprağa verildi. Cenaze törenine katılan Büyükşehir Belediye Başkanı Mustafa Akaydın, İsmail Ünal'a başsağlığı diledi.

Akseki ilçesi'ne bağlı Süleymaniye Beldesi'nde yaşayan ve bir süredir İstanbul'da tedavi gören Hanife Ünal, 14 Aralık 2009 Pazartesi günü yaşamını yitirdi. 16 Aralık 2009 Çarşamba günü Akseki'ye bağlı Süleymaniye Beldesi'ne getirilen Hanife Ünal'ın cenazesi, Süleymaniye Merkez Camii'nde kılınan öğle namazının ardından belde mezarlığına defnedildi. Ölüm haberini Tarihi Kentler Birliği'nin Fas'ta yapılan toplantısında alan İsmail Ünal, Türkiye'ye dönerek annesinin cenaze törenine katıldı.

Hanife Ünal'ın ailesi ve yakınları, Antalya Büyükşehir Belediye

Başkanı Mustafa Akaydın, Akseki Belediye Başkan Vekili Selahattin Göğüş, belde belediye başkanları, Manavgat Belediye Başkanı Şükrü Sözen, Bisiklet Federasyonu Başkanı Emin Müftüoğlu, Beşiktaş Belediyesi meclis üyeleri, bazı spor yazarları, İstanbul ve çeşitli illerden gelen işadamları, bir dönem Beşiktaş Spor Kulübü Yönetim Kurulu üyeliği yapan Nevzat Demir ve ilçe halkının katıldığı cenazeye Akseki Eğitim Hayratı Derneği, Beşiktaş Kulübü Başkanı Yıldırım Demirören, Galatasaray Başkanı Adnan Polat, Denizlispor Başkanı Ali İpek, Trabzonspor Başkanı Sadri Şener ve işadamları ile sanat camiasından birçok kişi de çelenk gönderdi.

Fotoğraf: Dora Günel

Bir Fotoğrafın Düşündürdükleri

Deniz Ekinci

Leontinoili Gorgias tam yüz yedi yıl ömür sürmüş, hiçbir zaman da çabalamayı ve çalışmayı elden bırakmamış. Dünyada neden öyle çok kalmak istediği sorulunca, "Yaşlılığa kötüdür demem için hiçbir neden yok ki!" demiş. Oysa ki daima yaşlılığın insanı işlerden uzaklaştırdığı söylenir.

Hangi işlerden? Güç isteyen işlerden mi? Yaşlılara göre, beden güçsüz olsa da, manevi güçlerle yapılabilecek işler yok mudur? Bugünkü fotoğrafımız tüm bu söylemlerin aksini ispatlar niteliğinde bir çalışmanın ürünü olan "Güz Gülleri Gazetesi"ne ait. İngiltere'deki çeşitli yaşlı bakım yurtlarında kullanılan "anı terapisi" uygulamalarından esinlenen proje, Fotoğraf Vakfı işbirliği ile, Gülay Kayacan ve Dora Günel tarafından huzurevi sakinlerinin gönüllü katkıları ile gerçekleştirilmiş. Fotoğrafımıza gelince; Fotoğraf Vakfı kuruculardan olan Dora Günel, fotoğrafa Ankara'da 1978 yılında AFSAD'da başladı. 1982-85 yılları arasında AFSAD'da yönetim kurulu üyeliği yapan Günel, ağırlıklı olarak sosyal belgesel fotoğrafla ilgileniyor. AFSAD tarafından düzenlenen, "Türkiye'de kadın", "Denizi yaşayanlar", "Ankara" belgesellerinin çalışma ve sergilerinde yer aldı.

Büyük depremdeki "Fotoğrafçı çocuklar atölyesi"nin bileşenlerinden de biri olan Günel, Kemal Cengizkan ile birlikte "İçkalpakçı çıkmazı-bir sokağın monografisi" adlı çalışmayı gerçekleştirdi. Üç sosyolog ile birlikte yürütülmesi nedeniyle bu çalışma, bir ilk çalışma olma özelliğini taşıyor. Yine semt kültürü üzerine kısa foto öykülerden oluşan, müseccel marka: "Kadırga" çalışması İFSAK'ın gerçekleştirdiği bienalde ve

ayrıca Ulisphotofest programında yer aldı. İki bölümden oluşan 'Doğum, Yaşam, Alzheimer, Ölüm' adlı çalışmasında Doğum öncesi, hazırlıklar, doğum ve sonrasında anlatan Günel, ikinci bölümde, Alzheimer hastalığı sonucu hayatını kaybeden annesinin yaşamından kesitler sunuyor. Son olarak huzurevinde yaptığı çalışma "Güz Gülleri" adıyla sergilendi.

Fotoğrafımıza gelince;

"Fotoğraftaki görüntü çok uzaklardan duyulan bilindik bir ezgiyi mırıldanır gibi. Gri beyaz saçları gözlerimle okşayıveriyorum; ne kadar da babaanneme benziyor. ıslıtlı dolu sevecen gözler ile atılan o bakış! "Efendi!! Firketem düşmüş sana zahmet bir bakıver divanların üzerine. Gözlüğümü bulamadım yine!" Fotoğrafları izlerken, insan nereye tutunacağını şaşırıyor; tutunabildiğim tek şey ise, çocukluğumun güzel anıları oldu. Çoktan gerilerde kalmış olan güzel anılara doğru gerisin geriye gidip daldığımda ise, olağanüstü ezgiler dizisi beni içine alıveriyor hemen. Siz bir müziğin notalarına tutundunuz mu hiç? Notalar havada uçuştığında tutunmaya çalışırken, akorlarla, arpejlerin arasına sıkışırıyorsunuz. Diğerlerinden ayrılan her bir sahne, oradan geçen notayı yakalayıp sahipleniyor; kendine has bir hale getirip gözyaşı yapısı taşıyor: "Önce ben öleyim hanım, sen ölürsen yalnız ne yaparım ben. Kirlilerimi nasıl veririm yıkansın diye gelinlere". Kış akşamlarının vazgeçilmezi olan, tarcını bol sahlepli sohbetlerde endişesini böyle dile getirirdi büyükbabam. Babaannemin gözleri dolar, daima kullanılmaya hazır olan mendilini elbisesinin kolağzından usulcana çıkarıverir gözlerine sıkıca bastırırdı. Farklı dünyalardan bir araya

gelerek, kimi zaman tökezleyerek kimi zamanda birlikte dikilerek içiçe geçen binbir emekle yoğurulmuş yaşamları, büyükbabamın 80 yaşında vefatına kadar sürdü. Ev kapatıldı ve doksan yaşında ölene dek iki oğul arasında gidip geldi babaannem "ah...efendi.." "ah..evim.." diye sessizcene ağlayarak. Kimi zaman da akorlar birer okşamaya dönüşüp sizi sarmalıyor hemen. Üstüste sarılmış farklı renklerden oluşan makara, tebessümü çağrıştıran gayri ihtiyari mimik hareketini çoktan oluşturmuş bile yüzümde. Anımsıyor-sunuz ister istemez, yitirilmiş ne varsa belleğe yeniden geri geliveriyor, bir görüntü dizisi şeklinde. "Bebeğimin kolu yine koptu babaanne" "hadi bana dikiş sepetinin içindeki artık iplerin olduğu minik kutuyla dikiş yüksüğümü getir de onaralım yeniden". ıslıtlıya bakılan yöne doğru kayıveriyor gözlerim; evlilik cüzdanından kopyalanıp büyütülen iki güzel insanın gençlik fotoğrafları ister istemez hüznü çağrıştıırıyor yeniden: "birlikte çekilmiş hiç mi fotoğrafları yoktu?" diye soruveriyor insan kendi kendine. Eskiciler çarşısı kutuların içine atılmış nice sahipsiz anılar ile dolu. Acaba hatırlanmamak üzere pazara mı çıktı!! Onlar, teknolojik gelişmişliğin henüz ulaşmadığı mekanlarda varolmaya çalışanlardı. Şimdiki gibi saniiyelere indirgenmemişti, dokunmatik yaşam kolaylaştırıcıları. Her iş, daha fazla emek ve daha fazla zaman alırdı. Ama, arta kalan zamanların değeri bilinerek daha çok dokunulurdu yanındakine. Zamanın ölçüsünü, paylaşımın dem'i belirlerdi. Akıl tutulması yaşatan bu sistemin, insan bilinci üzerine yavaşcana çökerttiği karabasan bu denli hissedilmiyordu. Bugün ise yaşanan şey, gün ortasında karanlık değil ise nedir? Anlatanlar ve izleyenler hep olması dileği ile. Sevgiler.

Farkında Olmadığımız Değerlerimiz

A. Doğan Özcan
Metalurji Yük. Müh. (Em)

Öncelikle Akseki yöremiz ve güzel Yurdumuzun nadide kıymetlerinin farkında olmamıza katkıda bulunan, Aksekililerin sesi AKSEKİ EĞİTİM HAYRATI DERNEĞİ kurucularından ahirete göçenlere Yüce Allahtan rahmet, sağ olanlarına daha uzun yıllar esenlik içerisinde hizmetlerinin devamını niyaz eder şükranlarımı arz ederim.

Akseki ve yöresinde geçmişten günümüze o kadar zengin doğal kültürel mirasımız var ki, muhtemelen içinde bulunduğumuz için bunları bir sıradanlık gibi gördüğümüzden bunların maalesef çoğunlukla farkında değiliz. En başta Osmanlıdan günümüze yetişmiş özel ve güzel insanlarımız, doğamız, mağaralarımız, müthiş bir çeşitliliğe haiz bitki örtümüz, yaban hayatı, tıbbi bitkiler, endemik türler, özgün mimarimiz, ormanlarımız...

Ve daha birçokları, bunların her birisi ilgili uzmanlarca etüt ve incelemeye muhtaç. Son yıllarda bu amaca yönelik bir kısım çalışmalar devam etmekte, ancak bu çabaların, sonuçsuz kalmaması için hepimiz belli bir gayretin içerisinde olmamız gerekmektedir. Ki bunun semeresini sürdürebilir ekonomik kazanç olarak gelecek nesillerimiz görsün.

Yetişmiş insanımız, Akseki dış Dünya ile insan transferi yaşadığından, tümüyle bilinmemekte, onların biyografileri günümüz Akseki gençliğine ulaşmadığından onların hayatından yeterince ilham alamamaktayız. Öyle değil mi? Rasih Kaplan'ın yaşantısı hepimiz için bir ders kaynağı değil mi? Ahmet Hamdi Akseki'yi yeterince anlayabilenimiz kaç kişi? Ya bir de bilinmeyenler? Türkiye'de ilk rasathaneyi kuran Fatin Gökmen nasıl çalıştı? Hiç şikayetçi olmadı kıt ve yoksun şartlarda hedefine vardı. Asistanı, Osman

Sipahioğlu, Türkiye'de Jeomanyetizma laboratuvarını kuran beyefendi. Dünya biliyor ama biz Akseki ve İbradılı olarak bilmiyoruz. Prof. Muzaffer Aksoy, literatüre İstanbul kan hastalığı diye geçen kan hastalığını ortaya çıkaran insanıl ve çalışkan bir beyefendi. Ve daha niceleri.

Akseki Eğitim Hayratı Derneği olarak yöremiz ve insanımızla ilgili tüm basın yayın, eser ne varsa acilen bir dökümantasyon merkezinde toplanabilir diye düşünüyorum. Bağımsız köy ve lokallerde sistematikolamayan toplanabilme yerine, dernekte bir arşiv ve dökümantasyon merkezi, günümüz gençliğinin faydalanması ve ilham kaynağı olabilmesi açısından isabetli olacaktır.

Buna niçin ihtiyaç var? Yöremiz son yıllarda Akademik çevrelerden yerli ve yabancı bilim adamı, öğretim üyesi ve öğrenciler tarafından sıkca ziyaret edilmektedir. Geçmiş yıllarda yöremizi ziyaret eden Ankara Üniversitesi peysaj mimarisi öğrencileri ve Mimar Sinan Üniversitesi öğrencilerinin talep ettiği yöre hakkında bilgi içeren bir dosya bulamadım. Ayrıca Çanakkale Savaşında Conk bayırında büyük yararlılıklar gösteren, askerlerini yamaçtaki makilerin arkasına bağlayıp, karaya tırmanan Anzak askerlerini birer birer avlatan ve Atatürk'ün büyük övgüsüne mahzar olan İbradılı Teğmen İBRAHİM HAYRETTİN hakkında bilgi taleplerini de karşılayamadım.

Böylesi bir dökümantasyon merkezimiz olsaydı bu karşılanabilecekti.. Bunlardan başka, son yıllarda yapılan araştırma ve tezleri temin edip dökümantasyon merkezinde toplamış olsak, yeni araştırmacılara kaynakca herkesin alanına göre hazır olacak. Bilebildiğim kadarıyla bunların bir kısmı; Altınbeşik Mağarası Milli Parkı içerisinde biyolojik çeşitlilik; Biyolog Dr. İlker Çınbilgel, Akdeniz Üniv. Yük. Lisans Tezi. (Bu sahada ortaya çıkarılan endemik bitkiler, bildiğim kadarıyla Viyana'daki bilimsel kongrede

sunuldu ve Dünya literatürüne geçti.) Bu alanda araştırılmayı bekleyen daha pek çok saha yöremizde mevcut. Ayrıca, sürüngenler, yılan akrep ve örümcek çeşitleri tıbbi enzimlerin üretimi için araştırılmayı beklemektedir. Bir adet mimarlık tezi. İki adet mimarlık yüksek lisans tezi bir adet turizm ödüllü yarışma tezi, bir adet Türkiye'de bu yıl yılın tezi seçilemiş olan Doktora tezi, Dr. Yük. Mimar Kemal KAVAS. Akdeniz Üniversitesi Güzel sanatlar Fak. (Kemal Bey ödülünü 21 aralıkta Ankarada alacak) Ve daha birçok bağımsız çalışılan projeler, stüdyo etkinlikleri v.d.

Bilemediğimiz insan zenginliğimize bir örnek olmak üzere iki yıl önce yaşadığım bir anımı sabırlarınızı zorlayacak olsa da yazmak istiyorum. İki yıl önce ODTÜ Mimarlık fakültesi ikinci sınıf öğrencilerinin hazırladığı yöremiz mimarisi ile ilgili hazırladıkları projeler ve stüdyo çalışmalarında jüri üyesi olarak bulundum. Harika bir atmosferdi. Harika maketler ve çalışmalar. Ben tabii yöre halkından bir jüri üyesi olarak hiçbir öğrenciye pekiyi (100) den başka bir not verme haddim değil dedim. O jüride yaklaşık 15-20 akademisyen jüri üyesiydi. Ancak birkaç saat içinde anladım ki o akademik grupta iki Aksekili (Özcan Esmer hocam ve Murat Tanyer), bir İbradılı İlhan Kural hoca, bir Ormanalı Duygu hanım, bir de Unullalı Zehra hanım vardı. Ne müthiş bir zenginlik değil mi? Ancak İlhan hocam ve Zehra hanım İbradılı ve Unullayı görmemişlerdi.

Başta yetişmiş insan zenginliğimiz olmak üzere, tüm diğer alanlarda değerlerimizin farkına varılıp ortaya çıkarılması dileğiyle, Hz Ali 'nin BİLİMİN AYDINLATMADIĞI YOL KARANLIKTIR özdeyişiyle tüm Akseki Dergisi okurlarına saygılarımla.

Dünyamız, İnsanlar, Bencillik

İnsanoğlu egosunun esiridir, insanlar egoları sonucu enlerin peşinde koşar, enler insan hayatını ve doğayı tehdit eden en büyük hastalıktır... Egosu yüksek olmak tabii ki güzeldir ama fazladan istemek yaşantımıza yakışsızlık getirir hasta eder bizleri, çevremizi rahatsız edip doğayı tahrip eder, bedenimizi zehirleyip, bu hayattan erken göçmemizi sağlar...

Bunun en güzel örneği doğamızdaki karbon emülsiyonundaki artış insanoğlunun sonunu getirecektir... En güzel araba, en sıcak ev, en iklimsel binalar, en hızlı kıtalararası ulaşım, en muhteşem savaş uçakları, en çok kıyafet, hepsi hem de hepsi bu güzel dünyayı daha erken bitirme çabalarıdır... Bencillik insan hayatında daha doğuştan başlar. Daha çok bağırarak bebek annenin daha çok ilgisini çekip diğerlerine göre daha bir ihtimamlı daha bir özenli büyütülmesini sağlar.

Fazladan tahripkar bebek aile dengesizliğinde ana eksene oturur... Bu elde edilmiş daha bebeklikten başlayıp, doğayı tahriplere kadar gider... Böyle devam ederse insanoğlu, maalesef elde edilmişlerinin sonunu getirememesi sonucu, bedensel detoks gibi, doğanın laneti ile sistemden doğa detoksu ile lanetlenerek çıkmak zorundadır...

Gelişmiş batı ülkeleri devasa çok uluslu şirketlerinin karlarına kar katma ve globalizm sonucu bu döngüden kurtulamayıp, gittikçe hızlanarak dönen, bu anlayışın içinde kıvrınmaktadır. Doğaya dönüş, doğanın sessizliğini

dinlemek, zamana göre doğal besin tüketimi bedenimizde taşıdığımız bedensel temizliğimizi sağlayacaktır. Bedenimizde taşıdığımız dünya ile, ki gerçek dünyanın senkronize olamamaları kopukluk yaşamaları bedensel büyük arazları kendi dünyamıza taşımamıza neden olacaktır... Bedensel elektriğimiz ve dünya toplam denge elektriğinin uyum içinde olması gerekmektedir ki bu denge bozulmasın. Bu şartlarda bedensel elektrik yani güncel tabirle bio enerji ve uzantıları, çakralarımızdaki kopukluk, doğayla iletişimi bozup bizlerin her türlü hastalığa açık olmamıza neden olacaktır...

Doğa yüce Tanrının bize armağan ettiği toplam kalitenin en yüksek noktada olduğu ve kendi içinde saat gibi çalışan bir enerji akış modelidir... Yüce Tanrı bununla da kalmayıp bedenimizde de buna benzer bir dünya yaratıp bunu da bize armağan etmiştir. Ek olarak da tüm evreni kara deliklerle milyarlarca bileşeniyle gezegeniyle tam bir denge halinde çalıştırmaktadır, aralarındaki enerji akışında en ufak bir kopukluk olmadan toplam evren kalitesi ile yürümektedir.

Güncel hayatımızda göremediğimiz bencilliklerimizin önde olduğu kendi dar dünyamızda bunlara hiç mi hiç kafa yormayız. Doğamızın daha bir yaşanabilir bedenimizin de sağlıklı olmasını istiyorsak bir an önce doğanın gerçek enerji döngüsüne katkı koymalıyız. Her türlü koyacağımız katkı bize pozitif enerji olarak akacak; ailemiz,

Mahmut Atom Duruk

çevremiz, bizimle bağlantılı olan tüm gendaşlarımıza mutluluk olarak dönecektir... Kolay anlatımla, BİRTEK AĞAÇ DİKİMİZİN, milyarlarca canlının toprak doğa bileşeni ile birlikte pozitif enerji akışına katkısı sonucu, bizlerin ve bizlerin bedensel gendaşlarımızın pozitif enerji etkileşimi ile mutluluk dolu bir yaşantıya sahip olmaları gerçektir. Bu pozitif enerji beslemesi bedenimizi bu dünyada bırakıp ruhsal enerjiye döndüğümüz evrende bizleri beslemeye devam edecektir...

Yüce Tanrı evrene koyduğumuz bu katkıyla bizleri ödüllendirecektir. Emanet aldığımız evren enerjisinde, enlerimizin esiri olarak gelecek nesillerimizi ipotek altında bırakacak, enerji akışkanlığını bozacak hareketlerde bulunmamız bizlerin ruhsal enerjimizi bozup gelecekte evrende bizlere ve bizlerin gendaşlarına mutsuzluk hastalık lanetlenme olarak geri dönecektir.. Sorumluluklarımız bu emanet evrenimizde çok büyüktür...

KARAR VERMEK ELİMİZDE, YA ENLERİMİZİN ESİRİ OLUP BENCİLCE BİR YAŞANTI SÜRÜP, HER TÜRLÜ NEGATİFLİĞE AÇIK OLACAĞIZ. YA DA OLUMLU ENERJİ AKIŞKANLIĞINA KATKI KOYUP, DÜNYA ENERJİ SENKRONİZASYONUNU DÜZENLEYEN HAREKETLERLE, MUTLULUĞU YAKALAYIP, YÜCE TANRININ, BİZLERİN, YAKINLARIMIZIN, BİR ANLAMDA GENDAŞLARIMIZIN, RUHLARININ, ÖDÜLLENDİRMESİNE KATKI KOYABİLECEĞİZ...

Mucize Anadolu Toprakları ve Tarım Havzaları Modeli

**İnsanlar doğal
olanla kendi
gereksinimleri olanı
bir arada ne kadar
iyi uyumlaştırabilir-
lerse ülkenin
güzelliği o kadar
korunmuş olacaktır.
Buraya kadar
güzel... peki biz bu
gerçeklere ne kadar
ve ne katkılar
sağlıyoruz? Nereye
ne dikeceğimize
nasıl karar
veriyoruz? Doğayı
nasıl koruyacağız
biliyor muyuz?**

Avrupa'nın en soğuk günlerinin yaşandığı şu sıralarda bazı İngiliz bilim adamlarına göre "kıtanın en az 20-30 sene sürecektir bir buzul çağına giriyor olabileceğinin ileri sürülmesi" haberini dinliyorum, Ülkemizin ne kadar güzel bir konumda olduğunu düşünüyorum bir kez daha, güneyde denize girilirken doğuda kar tatili yapılabilen ve bitki ve hayvan çeşitliliği açısından "tüm Avrupa ülkelerinden fazla" çeşit barındıran, pek çok nadide bitki ve hayvan çeşitlerine ev sahipliği yapan Anadolu toprakları yüzyıllardır pek çok medeniyete de bu yüzden ev sahipliği yaptı. Yediğimiz içtiğimiz ürünlerin yurt dışından gelen pek çok ithal üründen daha lezzetli olması da Türkiye'nin sahip olduğu bu fauna çeşitliliği sebebiyledir. Çünkü toprak zengindir ve ürünlerde aroma fazladır.

Ayrıca Türkiye pek çok "doğal ormanı" da bünyesinde bulundurmaktadır, ormanın da doğal nasıl olurmuş denildiğini duyar gibiyim; evet örneğin Avrupada çok fazla orman olmasına rağmen doğal orman sadece Polonya'da ve çok kısıtlı bir alanda kalmıştır, burası öylesine iyi korunmaktadır ki adeta açık hava müzesi muamelesi yapılmaktadır.

Bu olumlu özelliklere karşılık Türkiye de Yerkürenin bir parçası olarak küresel iklim değişikliğinden etkilenmektedir, hava sıcaklığının

artması ve ısınma etkilerini göstermektedir, bu yüzden, değişen iklim tüm dünyada olduğu gibi Türkiye'de de tarım gitgide zorlaşmaktadır.

İnsanlar doğal olanla kendi gereksinimleri olanı bir arada ne kadar iyi uyumlaştırabilirlerse ülkenin güzelliği o kadar korunmuş olacaktır. Buraya kadar güzel... peki biz bu gerçeklere ne kadar ve ne katkılar sağlıyoruz? Nereye ne dikeceğimize nasıl karar veriyoruz? Doğayı nasıl koruyacağız biliyor muyuz?

Bu kapsamda Tarım Bakanlığının yakın zamanda açıkladığı çok güzel bir çalışması var, artık bir bölgede ne yetiştirilecek veya ne yetiştirilmeyecek ise bunu büyük bir veri tabanına girilen onlarca değişken sonucu uzman sistem önerecek ve geliştiği güzelliğe izin verilmeyecek. Bu projenin adı "Tarım havzaları" bu proje ile Türkiye'nin herhangi bir toprak parçası için o yere ait geçmişteki sıcaklık, nem, yağış miktarı, yükseklik, rüzgar, toprak yapısı ve satılan ürünlerin dış ticaret yapısı, bölgenin diğer değişkenleri gibi bir çok veri girildikten ve yetiştirilecek ürünlere de ait temel gereksinim miktarları ile bu değerler karşılaştırıldıktan sonra, teknik tabirle uzman bir sistem oluşturulmuş oluyor. Bu sistem bazı hali hazırda üretimlerin başka ürünlerle değiştirilmesine de karar

verebileceği gibi buradaki en fizibil, en verimli ve para kazandıracak ürünleri de önerecek. Bu çalışmanın sonunda Türkiye'nin sahip olduğu "çeşitliliğin" göstergeleri de ortaya çıkmış, öyleki ilk başta Türkiye'nin binlerce farklı ufak alana sahip olduğu görülmüş (mikro klimalar) sonra bunlar birleştirilerek temel olarak 30 bölgeye indirgenmiş.

Öte yandan sahip olduğumuz toprak ve bitki envanteri de ilk olarak sistematik ve hızla erişilebilir hale getirilmiş olunuyor.

Konu herhangi bir bölgede tarım yapmak isteyenlere büyük yol gösterecek ayrıca küresel ısınmaya karşı proaktif bir tedbir sağlayarak tabiri caizse bazı şeyleri yeniden keşfetmeye gerek kalınmayacağı gibi bir takım fizibilitesiz yatırımların önüne geçilecek.

Burada "yatırım" kelimesini bilinçli olarak bu şekilde kullandım, zira bir emek ve enerji ile başlanan her iş bir yatırımdır meğerki ufak bir tarlaya domates ekmek bile gelişmiş ekonomilerde böyle değerlendirilmektedir.

Konunun ayrıntıları mevcut bu sebeple ayrıntıya girmeyip ilgilenenlerin tarım bakanlığının web sayfasından ve <http://www.tarim.gov.tr/Files/d uyurular/Sunum/TarimHavzalaris unum14TEMMUZ09.ppt> linkinden gerekli dokümanlara ulaşabileceklerini ve konu hakkında daha fazla bilgiyi tarım il müdürlüklerinden alabileceklerini de ekleyeyim.

Havza modelinden sonra Akseki'nin değerinin artacağını düşünüyorum çünkü bölge pek çok endemik

Bu projenin adı "Tarım havzaları" bu proje ile Türkiye'nin herhangi bir toprak parçası için o yere ait geçmişteki sıcaklık, nem, yağış miktarı, yükseklik, rüzgar, toprak yapısı ve satılan ürünlerin dış ticaret yapısı, bölgenin diğer değişkenleri gibi bir çok veri girildikten ve yetiştirilecek ürünlere ait temel gereksinim miktarları ile bu değerler karşılaştırıldıktan sonra, teknik tabirle uzman bir sistem oluşturulmuş oluyor.

bitkiye ev sahipliği yapan eşsiz bir iklime (mikroklima) sahip, verimli işler çıkarılabilir.

İyi fizibilite edilmiş günler dileğimle...

DAYANIKLI TÜKETİM MALLARI PAZARLAMA KUYUMCULUK TUR.İTH.TİC.ve SAN.LTD.ŞTİ

arçelik Buzdolapları , Çamaşır ve Bulaşık Makineleri , Fırınlı Ocaklar
Televizyonlar , Bilgisayarlar , Klimalar

Mondi - Arstil Mobilya Çeşitleri , Kanepe ve Oturma gurupları
Kütahya Porselen Takımları Çok Uygun Taksitlerle...

**4 KATLI MOBİLYA MAĞAZAMIZ & KUYUMCU REYONUMUZLA
HİZMETİNİZDEYİZ**

Kaliteli ve Ekonomik Alışveriş için bize uğramadan karar vermeyin..

GÜNDOĞDU LTD.ŞTİ.Demirciler Mah. .AKSEKİ / ANTALYA
Tel:0 (242) 6781113 gundogdutic@mail.koc.net - www.akseki.biz

aDeM

Akseki Denizciler

Akseki Toros dağlarında, dağlık bir mevkide konuşlanmış, kıydan uzak olduğundan geçmişinde denizcilik kültürü yok, daha ziyade hayvancılık, az da olsa tarımla yaşamını sürdüren insanların var olduğu bir yerdir Akseki.

Hepimiz, memleketimizden ceketimizi alıp iş, aşı, sağlık, eğitim ve çeşitli nedenlerle göç edip denizci deyimiyle hayatın yeni ufuklarına yelken açarak bu günlere geldik. Ama hiç birimiz doğduğumuz köylerimizden, çevremizden daha da ötesinde Akseki'mizden kopmadık ve kopmayacağız da. İçimizdeki serde Aksekililik ruhu, ayrıcalığı ve farkındalığı hep var oldu ve sonsuza kadar da var olmaya devam edecektir.

Bir tiyatro sahnesi olan yaşamda, biz Aksekililer de değişik roller üstlenmiştir. Kimimiz işadamlı, tüccar, doktor, hakim, avukat öğretmen, sporcu, memur, subay, pilot gibi meslekleri seçmiş olarak vatanımıza ve dünya insanlığına hizmet etmekteyiz. Bu arada çeşitli iş kolları ve meslekleri sayarken biz Aksekili denizcileri de unutmamak gerekir. Şimdi Akseki'den malum tüccar, işadamlı, hakim, doktor, subay çıkardı da pek denizcileri duymadık diyebilirsiniz. Bu

konuda okuyucularımıza hak vermemek elde değil, doğrudur.

Akseki Toros dağlarında, dağlık bir mevkide konuşlanmış, kıydan uzak olduğundan geçmişinde denizcilik kültürü yok, daha ziyade hayvancılık, az da olsa tarımla yaşamını sürdüren insanların var olduğu bir yerdir Akseki. Cumhuriyetimizin ilanı ile birlikte; yaşam koşullarının zorluğu, kısıtlılığı nedenleriyle yöre insanı daha ziyade okumaya, ticarete yönelmiştir. Bu çerçevede gerek ülkemizde gerekse dünyada siyaset, ticaret ve ilim dünyasında isim yapmış pek çok Aksekili hemşehrimiz bulunmaktadır.

Akseki insanının dürüstlüğü, çalışkanlığı ve azimliliği ile yapamayacağı iş kolu olmadığını gösteren en önemli nesnel kanıtlardan biri de geçmişinde, çevresinde ve kültüründe hiç olmayan işleri, meslekleri başarı ile yapabilmesidir. İşte bu mesleklerden biri de Denizciliştir.

Ben Akseki'nin Gümüşdamla Köyünde doğmuş hayvancılıkla uğraşan bir ailenin çocuğuydum. İlkokulu bitirinceye kadar denizi görmedim, denizcilik, gemicilik nedir aklımda ve hayalimde yok idi. Yukarıda değindiğim gibi kader beni önce Ankara ve daha sonra bir deniz kenti olan deniz ticaretinin merkezi İstanbul'a götürdü. Önce Orta-lise öğrenimimi İstanbul'da bitirdikten sonra 1982 yılında İ.T.Ü. Denizcilik Fakültesine girdim ve 1986 yılında mezun oldum. Bir Kamu İktisadi Teşekkülü olan D.B.Deniz Nakliyat T.A.Ş. gemilerinde uzun yıllar Kaptanlık yaptım. Meslek yaşamım boyunca pek çok ülke ve liman kentini görme imkanım oldu. Daha sonra karada bürokrasi görevine başladım. Ulaştırma Bakanlığı ve Denizcilik Müsteşarlığında Gemi Denetim Uzmanlığı, Gemi Denetim Kurulu Başkanlığı yaptıktan sonra son beş yıldır Antalya Liman Başkanı olarak görev yapmaktayım.

Kısaca kendimden bahsettikten sonra denizcilik ve sektörle ilgili bir kaç söz etmek isterim.Doğal bir yarımada görünümünde olan, kara sınırlarımızın üç katı deniz sınırlarına sahip olan Türkiye'nin her anlamda denizle yeniden buluşması için başlatılan yeni atılımlarda gençliğin denizi sevmesi, denizci ülke denizci millet olma anlayışının eksik bir kareyi tamamlayacağı inancındayım.

Son yıllarda denizcilik sektöründe önemli gelişmeler kaydedildi.Tersanecilik, gemi-yat yapımında dünyada ön sıralara gelmeye başladık. Mega yat yapımında ilk üç, büyük gemi yapımında ise ilk beşte olduğumuzu hatırlatmak isterim.

Tüm Aksekili gençlerimizin denizciliği meslek olarak seçmelerini tavsiye ediyor ve öneriyorum. Bu gün muhtelif denizcilik okullarından mezun olan genç kaptanların iş bulamama gibi bir derdi olmayıp 3000-4000 USD maaş

ile işe başlama imkanları vardır. Sahip olunan Kaptan ehliyeti/yeterlilik sertifikası dünyanın her yerinde geçerlidir. Denizciliğin iştigal konuları sadece gemi değil karada yat/gemi yapım-onarım, tersanecilik, gemi acenteliği, brokerlik, kumanyacılık, limancılık vb. iş kolları da bulunmaktadır.

Akseki'den çıkmış deniz ticareti ile uğraşan değerli dostlarımızı saymak gerekirse yatçılık sektöründe faaliyet gösteren ağabeyimiz Turgut ULUĞKAY, Akseki Boğaz mahallesinden İstanbul'da deniz ticareti ile uğraşan Gemi Makineleri İşletme Mühendisi Erkan DERELİ ağabeyimiz, yelkenci Gülçin AKSEKLİ, Askeri kesimden Emekli Deniz Koramiral Cahit PARPUCU, halen görevde olan Deniz Albay Atilla KAYA , Deniz Ast. Sb. Yıldırım UYSAL, Deniz Ast.Sb. Sezai ESEN ilk aklıma gelenlerdir.İsmiini hatırlayamadığım ancak sektörden tanıdığım tayfa sınıfında ticari gemilerde çalışan pek çok gemicinin de olduğunu biliyorum. Kısmet olursa ileri buluşmalarımızda Aksekili denizciler envanterini genişletmek mümkün olacaktır.

Deniz bir zenginlik, bir berekettir. Ne güzeldir denizci olmak, Yosunla

rüzgarlarına doğmak denizin...

Denizin tadını çıkarmak, dalgalara teslim oluşun telaşlı mutluluğunu yaşamak, balıkların şarkısını dinlemek, inip kalkan martılar ve albatroslarla dost, bir yelkenlinin takılıp ardına, sınırsızlığın doyumuna varmak, dünya denizlerinde, ülkelerinde ve limanlarında şanlı bayrağımızı gezdirmek, ne güzeldir...

Bu arada benim sizlerle buluşmama vesile olan değerli büyüğümüz, işadamımız Sn.Vehbi GÜLEÇ'e, Sn. Turgut ULUĞKAY'a teşekkürlerimi arz ediyorum. Akseki dergisini yeni görme fırsatım oldu, beğendiğimi ifade edebilirim, daha uzun yıllar yayın hayatında kalmasını dilerim. Bu dergide bir de "Denizcinin Günlüğü" köşesi açılırsa denizcilik ve denizcilik sektörü ile ilgili muhtelif makale ve yazılarım olabilir. Bunda amaç sevgili genç hemşehrilerimin dikkatini farklı bir sektör olan denizciliğe çekmek, denizi sevdirmek ve meslek edinmelerini sağlamaktır.

İşte böyle sevgili Akseki hemşehrilerim her şeyin bir sonu olduğu gibi bu ilk beraberliğimizin son limanına geldik, yeni ufuklara demir almak üzere sevgiyle, sağlıklılıkla kalın.

Ceketi Satmak...

İbrahim Ekmekci

aksekiibradiplanlamagrubu@googlegroups.com

Bir dernek kurarak, öğrenci yurdu açılması, önerilerine sıcak bakan, iş adamı Rahmetli Rifat AKBELEN ve arkadaşlarının, "Aksekililer Yardımlaşma Derneği"ni kurmalarının tarihi 1953 yılı olur. Beyoğlu, Asmalı Mescit Yemenici Sokak 19/1 adresinde satın alınan bir apartman dairesi, hem dernek merkezi, hem de, yüksek öğrenim yurdu olarak hizmet vermeye başlar.

Akseki yöresinde söylenegelen bu sözü herkes bilir. "Çocuğum hele okusun, ceketimi satar okuturum." Bu söz, -kız erkek ayırımı yapılmadan- günümüzde, sınav kazanma zorunluluğu karşısında; "hele bir kazansın da" değişikliği de eklenerek süregelmektedir..

Tahmin edildiği gibi, Akseki Eğitim Hayratı Derneği Genel Başkanı Sayın Vehbi GÜLEÇ'in, geçen yıl olduğu gibi, bu yıl da yüksek öğrenimdeki, belirlenen şartlara uygun 120 öğrenciye, 9 ay boyunca ayda 150 lira burs vereceğini duyurması, bu yazının kaleme alınmasına neden oldu. Başkanı ve bu kararın alınmasında katkısı olanları kutlamayı, böylesine örnek ve bizlere de öğünç kaynağı olan bir ortamı bize miras bırakan, bağış ve iyiliksever insanları anmayı da görev bilmeyiz.

Böylesine, azımsanmayacak imkanı gençlerimize sunan derneklerimize ve geçmişte yaşananlara, bir göz atmayı yararlı buluyorum.

1950 li yıllar. Liseyi bitiren gençlerin öğrenimlerini sürdürebilecekleri 2-3 merkezden en önde geleni İstanbul'da, barınmak en büyük dert. Kiraladıkları bekar odalarında üşümek için, yorgan altında derslerine çalışan öğrencilerin en büyük sorunları, "uyuya kalmak."

Bir dernek kurarak, öğrenci yurdu açılması, önerilerine sıcak bakan, iş adamı Rahmetli Rifat AKBELEN ve arkadaşlarının, "Aksekililer Yardımlaşma Derneği"ni kurmalarının tarihi 1953 yılı olur. Beyoğlu, Asmalı Mescit Yemenici Sokak 19/1 adresinde satın alınan bir apartman dairesi, hem dernek merkezi, hem de, yüksek öğrenim yurdu olarak hizmet vermeye başlar.

Bu adresi ezbere bilmemin nedeni de, 1958-1961 yılları arasında, benim de, yurttan kalmamandır. Benim Aksekililer

yurdunda kaldığım yıllarda, Rahmetli Mustafa ÇAKALOĞLU Dernek Başkanıydı. Avukat Çakaloğlu, Mobil'in Hukuk Müşaviri idi. 1980'li yıllarda da, ANAP'tan Antalya Milletvekili seçildiği anımsanacaktır. Başkan, çoğu kez, o zamanlar dernekte görevi olmayan, Rahmetli Ömer DURUK ile Dernek ve yurt binasına gelir, denetimlerde bulunur, öğütler verirdi. Bir Aksekililer Yurdunun bulunduğunu öğrenen, kökeni Aksekili olan, çok sayıda öğrenci de yurttan kalıyordu. O zamanlar, ilimiz Antalya gibi, Isparta, Burdur'lu öğrencilerin de yurtları yoktu; bizlere gıpta ile bakıyorlardı.

Derneğin ve yurdun kurulması önerisinde bulunan ağabeylerimiz, Hasan Tahsin VELİAĞAĞIL, Ali Rıza CEMEROĞLU, Abdullah ŞİŞMANOĞLU İst.Üniversitesinde okumaktaydılar. Onlara önderlik yapan Rifat AKBELEN'den başka, genç iş adamları, Hilmi ŞAHİN, Şenkaya KAPLAN, Müstecabi DİLEK, Dernek çalışmalarında isimleri geçen hemşehrilerimizdi. Hasırcılar Cad.de Ayakkabı Mağazası bulunan Rahmetli emekli polis Yusuf AK da, Dernek Muhasibi olarak, ömrü boyunca derneğe üye kaydı yaptı. Dernek çevresinde Aksekililerin kaynaşması sağlandı. Acarlar, Uçarlar, Karagülller, Alparslanlar derneğe destek verdiler. Akseki hemşehri çevresiyle, daha da güç kazandı. Saraycılar'dan Cansu'lar, Can'lar, Cevizli'den Musa ÇETİN, Süleymaniye'den Tevfik ARIBURNU, İbradı'dan Faik YILMAZIPEK, Güzelsu'dan Rifat GÜZEL, Doğan BESLER, Dutluca'dan Şahin'ler, Aypar'lar ve her köyümüzde kurulmaya başlanılan yardımlaşma dernekleriyle, dayanışma içinde olundu. Tanınmış mekanlarda, düzenlenen "Bulgur Geceleri"nden sağlanan bağışlarla güçlenen dernek, kalıcı eserler vermeye başladı.

Bu arada, hizmet yarışı içinde, başkanlar, yeni yöneticiler de görev aldılar. Hacı Faik AKSEKİLİ başkanlığı döneminde, toplantılara katılan, Çanakkale Gazisi, Bursa'da fabrikası bulunduğu bilinen, "Kolsuz Faik" olarak tanınan Hemşehrimiz YILMAZIPEK'in, "Fahri Başkan" olduğunu anımsıyorum.

Antalya Lisesi mezuniyetimden sonra, güzel sanatlara olan ilgime rağmen, babamın ısrarı ile Hukuk Fakültesine kaydımı yaptırdıktan sonra, benim de sığınağım, Şişhane semtindeki Aksekililer Yurdu oldu. O zamanki yurt koşullarını anlatmam, bazı konularda, bazı çevrelere bir ip ucu verebileceği gibi, bazı kişilerin de anı yinelemelerine neden olabileceğini sanıyorum.

O günlerde, Aksekililer Yurdu'na giriş için, Rahmetli Yusuf Ak Amca'ya başvuruluyor, ayda 15 Lira ücret, yurt müdürü Şükrü ÇETİNDAG'a ödeniyordu. Biriken paralarla, yurdun elektrik, su, kömür ve diğer giderleri karşılanıyor, derneğe yük olunmamaya çalışılıyordu.

Bir apartman dairesinden oluşan yurttan, bir oda, hem ders çalışma odası, hem de dernek toplantılarının yapıldığı yerdi. Yatakhane olarak kullanılan geniş salon ve 2 küçük odada, sıkça konulmuş ranza ve yataklar bulunuyordu. Çok küçük bir mutfak ve kuvvetli banyosu olan yapıda, tahminlerin üstündeki sayıda öğrenci barınıyordu.

Şişhane tramvay yolu üzerindeki, Yemenici Sokaktan yukarıya doğru bakıldığında, önce çıkmaz sokak izlenimi veren yokuşun karşısındaki ve sonundaki apartmanın birinci katı cumbasının pencere altında, kırmızı renkli "AKSEKİLİLER YARDIMLAŞMA DERNEĞİ- 1953" tabelası vardı. Zemin katta, yurdun altında bulunan mobilya atölyesinin solundaki, kapıdan apartmana giriliyordu. Sokak girişinde görülmeyen, ancak binaya yaklaşıncaya görülen bitişik yapı, Hahambaşılık binasıydı. Çoğu pazar günleri burada yahudi vatandaşların nikah törenleri yapılırdı. Bu yapının önündeki yol, Tünel Meydanına çıkıyordu. Tünel, öğrenciler için 5 kuruşa Karaköy'e inilen, ulaşım imkanıydı. Çevremizdeki, antik yapı görünümlü apartman dairelerinin çoğunluğu rum ve musevi konutlarıydı.

Yurt binasında benim 1958'de katılmamdan önce, çok sayıda Aksekili öğrencinin barındığını biliyorum. Akseki merkezden tanıdığım Rahmetli Kamil TANYER Ağabey'in yaşam mücadelesine burada tanık oldum. Bir kitap konusu olabilecek başarı ve çabalarına, Hukuk Fakültesine kaydını yaptırdığı kardeşi Ahmet'i de ortak etmişti. Diğer arkadaşlar, Doktor Mehmet Tahir YAĞCI, tıp öğrencisi Kemal ERDOĞAN ve Yurt Müdürlüğünü de yürüten, iktisadi Ticari ilimler Akademisinde okuyan, Akseki Ortaokulunun ilk mezunlarından Şükrü ÇETİNDAG ve Avusturya Lisesinde Almanca kursu almak için İstanbul'da bulunan ve yurttan kalmakta olan, Hocazadelerden Teğmen Tahsin KUNT Ağabey, daha önceden tanıdığım kişilerdi.

Rahmetli Yusuf Ak, yurttan kalmaya başlayan Tahsin Ağabeyin "Yurt Müdürlüğünü", askerlik disipliniyle yürütülmesini daha uygun bulmuş olmalı ki; "Tahsin Bey, Yurt Müdürü sensin. Yurdun asayişinden de sen sorumlusun." demiş. Bu girişim, Şükrü Ağabeyin büyük tepkisini çekmişti. Bunun üzerine, "Şükrü Ağabey, sen yanlış anladın. Sen Genel Müdür oldun. Tahsin Ağabey de Müdür." denilince, ortalık yatışmış, kendisine "Genel Müdür" hitabımızdan da, keyiflenmiş, adı da, öyle kalmıştı.

Akseki'den tanıdıklarımız dışındaki yurt müdavimlerimizin çoğunluğu, daha önce Akseki ve çevresinden çıkmış, göç etmiş ailelerin çocuklarıydı. Bir çoklarının aile ikametleri Ege Bölgesindendi; Konya, Iğınlı da vardı.

O zamanlar, kampüsleri Gümüşsuyu'nda bulunan Teknik Üniversitesinin değişik bölümlerinde okuyan, bu yurt arkadaşlarımız, Beyoğlu İstiklal Caddesini bazen yürüyerek de kat ederek, okullarına ulaşabilme imkanlarına da sahiptiler.

Bir apartman dairesinden oluşan yurttan, bir oda, hem ders çalışma odası, hem de dernek toplantılarının yapıldığı yerdi. Yatakhane olarak kullanılan geniş salon ve 2 küçük odada, sıkça konulmuş ranza ve yataklar bulunuyordu. Çok küçük bir mutfak ve kuvvetli banyosu olan yapıda, tahminlerin üstündeki sayıda öğrenci barınıyordu.

Teknik Üniversiteliler, lise öğrenimindeki gibi, günü birlik derslerine katılıp, ödevlerini hazırlıyorlar ve yıl sonunda da, başarılı oluyorlardı. Çoğunluğu okudukları fakültelerden mezun olduktan sonra, kendi okullarında Prof.luğa dek yükselmeyi başardılar.

Aslen Dutlucalı, Turgutlu'daki Hemşehrilerimiz Yüksel'lerden Ahmet ve Bayram Kardeşler Uçak, Hüsamettin'li Manisa'daki Borat'lardan Mehmet ve Oğuz kardeşler inşaat, Akseki Merkezden Ferruh Müftüoğlu Makina Bölümlerinde Prof.luğa yükselen isimler oldular., Saraycılar'dan İrfan, Iğın'lıdan Osman, Mimari, Ahmetli'den Doğan da anımsayabildiklerim. Ve daha birçok isim. Sıralayamadıklarımın hoş görülerine sığınarak, daha sonraki kuşaklara da değinmek isterim.

Benim yarım kalan, yüksek öğrenim serüvenimi yurt gereksinimi olmadan "aslına rücu eden" sanat dalında tamamladığım yüksek öğrenim süresinde de, yurttaki gelişmeleri dışarıdan izledim. Yıldız Teknik

Üniversitesinde öğrenimlerini sürdüren, Harita Mühendisleri Rahmetli Zeki ARSLAN, kardeşi Sadi, Hüseyin ERDOĞAN ve Nazmi BAŞESKİOĞLU yurdun tanınmış simalarıydı. 1967 yılında, Dernek adına yayına başlayan "AKSEKİ DERGİSİ" nin Sorumlu Müdürü Nazmi'yi anımsamamak mümkün mü?

Dergi yayını 37-38 sayıya kadar sürdürdü. Dergi, o günlerin Akseki'si için, bir anı olma niteliğini de, aradan yıllar geçse de, hiç şüphesiz koruyacak, belge niteliğindedir.

Daha sonraki yıllarda koşullar değişti. Kamu yararına hizmet veren Akseki Eğitim Derneği kuruldu. Rahmetli Ömer DURUK'un Başkanlığında, Tevfik ARIBURNU 'nun Genel Sekreterliğinde, büyük boyutlu yapılar gerçekleşti.

Geleceğimiz, umudumuz gençlerimiz için ne söylene, ne yapılsa yeridir. Yöremizin de bu konuda duyarlı

olduğunun kanıtı, büyük derneğimizin adında geçen "Eğitim" sözüdür.

Birçok yöreye örnek olan,dernek çalışmalarının, her dönemi anımsanmaktadır. Yurt çalışmaları, yurt ve öğrencilik anılarının hiçbir zaman unutulması da mümkün değildir..

Bilmem sizlerin de aklına geliyor mu? Ben; "Nerede bu yetişen Aksekililer" diye, soruyorum, kendi kendime... Burs taleplerinin çokluğu karşısında, alanlar memnun, alamayanların yakınacakları bu günlerde., ilginç söylentiler duyabilirsiniz. Elbette, burs verme kriterleri saptanmış, belirlenen komisyon belgelere ve incelemelere göre değerlendirilecek, uygun görülen gençlerimize parasal destek verilecektir. Ancak, ihtiyaç ve muhtaçlık koşullarının yanı sıra BAŞARININ da göz önünde bulundurulacağını umud etmek istiyorum. Başarılı gençlere, ülkemizin ihtiyacının, her zamankinden daha çok

olduğu şüphesiz. Bir de, maddi parasal desteğin yanında, gençlerimize verebileceğimiz önemli destek de, kendilerinde var olan gizli gücü anımsatacak, motivasyon desteğinin de ihmal edilmemesinin yararlı olacağını düşünüyorum.

Bunun için de, BİRE BİR GÖRÜŞME, mülakat yönteminin yararlı olabileceğini sanıyorum. Gelecek kuşaklardan, bizim kuşaklarda görülen, geri dönüşsüzlüğü gidermek istiyorsak, iletişimi sıklaştırmanın gereğine inanıyorum.

Herkes şunu iyi bilmeli ki; "Almadan vermek veya vermeden almak, ALLAH'a mahsus" özlü sözünü, alan da, veren de iyi bilmeli...

Dileğimiz; "Ceketlerin satılmasına gerek kalınmaması..."

Aksekinin gelecekteki aydınlık günleri için, çaba gösterenlere başarılar dilerim.

AKSEKİ
Tellioglu
AKSEKİ TAHİN-PEKMEZ-BAL
MARKETÇİLİK ve YEMCİLİK
DURU
Yörükoglu
Coca-Cola
BÖLGE BAYİLİKLERİ

AKSEKİ TAHİN,PEKMEZ,BAL ÜRETİMİ,COCA COLA,YÖRÜKOĞLU SÜT ÜRÜNLERİ, DURU BULGUR BAYİLİĞİ,MARKETÇİLİK,YEMCİLİK ve TOPLU YEMEK ORGANİZASYONU- İLE AKSEKİ VE KÖYLERİMİZİN HİZMETİNDEYİZ.
AKSEKİ. Tel,0242 678 1044., Fax: 0242 678 2150.
telliogluakseki@hotmail.com

Aksekililer İçin Sosyal Sorumluluk Hayatın Kendisidir!

Baba ocağından ayrılıp, kendi yuvamı kurduğumda; ailemde gördüğüm, yaşadığım tüm bu geleneksel rituellere çok daha fazlasını yeni ailemde ve onların Aksekili hemşehrilerinde gördüm. Tutumlu olmak, paylaşmak, yardımlaşmak, huzuru ve düzeni bozmamak ve daha nice erdemler...

Annemin ocağı yakarken tek bir kibrit çöpünü defalarca kullanabildiğine şahit oldum çocukluğumda. Çocuk aklımla 'neden?' derdim, ' ne çıkar ki bir tane fazla kibrit çöpü harcamaktan?'. Annem hiç taviz vermezdi; ' herkes senin gibi düşünürse memlekette orman kalmaz' der ve yakılan fazla kibrite, çöpe atılan kağıda ya da henüz bitmediği halde bir kenara bırakılan deftere karşı çıkardı. Kapımıza gelen bir fakire verecek hiç bir şeyi yoksa evdeki toptan olarak alınmış sabunlardan verir, 'temizlik çok mühim; yıkarlar, yıkanır' diye şaşkın bakışlarımıza biz daha sormadan cevap verirdi. Komşunun oğlu askere giderken yanına bir çift havlu konmadan yolcu edilmezdi. Evde pişenden illaki komşumuz da tadardı.

Tüm bunları eminim çocuklarında sosyal sorumluluğu geliştirmek için yapmazdı, o da annesinden böyle görmüştü ve zaten dinimizde de en mühim şeyin paylaşmak, yardımlaşmak olduğu gerçeği ile büyütülmüş ve çocuklarını aynı şekilde büyötmek için elinden geleni her zaman yapmıştı.

Baba ocağından ayrılıp, kendi yuvamı kurduğumda; ailemde gördüğüm, yaşadığım tüm bu geleneksel rituellere

çok daha fazlasını yeni ailemde ve onların Aksekili hemşehrilerinde gördüm. Tutumlu olmak, paylaşmak, yardımlaşmak, huzuru ve düzeni bozmamak ve daha nice erdemler...

Aksekililer olmak; zaten birbirini, eşini, dostunu kollamak, aramak sormak, olmayana yardım etmek, olanla paylaşmak, ihtiyacı olanın elinden tutmak, doğduğun topraklara ve bu toprakların insanlarına her zaman sahip çıkmak demektir. Beni, her tanıdığım yeni Aksekili en çok bu özelliği ile etkiledi. Bir Aksekiliyi büyük şehir, yeni kazanımlar ve yeni hayat görüşleri hiç etkilemiyordu. En ayırt edici özellikleri Aksekilikleriydi ve birbirlerine olan bağlılıkları, bağlılıktan öte sorumluluklarıydı. Yani diğer bir deyişle sosyal sorumlulukları...

Günümüzde eğitim-öğretimde en çok önemsenen şeylerden biri sosyal sorumluluk. Eskiden Türkiye'nin neresine giderseniz gidin karşılaşacağınız bu güzel özellikleri evimizde, mahallemizde doğal yollarla almak, oluşturmak mümkündür. Şimdi artık bu terbiye okullara taşınmış durumda. Öğrencilere; çevre bilinci oluşturmak, birbirlerine, komşularına, engellilere, öksüze, yetime ve yoksullara yardım etmek gibi güzel

Uzm. Öğret. Selda Ayşe Güleş
seldagulec@hotmail.com

alışkanlıklar sosyal sorumluluk projeleri yoluyla kazandırılmaya çalışılıyor. Amaç; gençlere bu alışkanlıkları verip, hayatlarında uygulamalarını sağlayabilmek. Bugünün aile yaşantısında mecburen eksik kalmış, büyük şehir ve yoğun iş hayatı nedeniyle göz ardı edilmiş komşuluk gibi, yardımlaşma ve paylaşım gibi insanlığın temel gerekleri bu şekilde tamamlanmaya çalışılıyor.

Oysaki Akseki' de yaşayanlar ve Akseki dışında yaşayan tüm Aksekililer için durum farklı. Sosyal sorumluluk bilinçleri, özellikle de birbirlerine karşı olan sorumluluk bilinçleri hiçbir zaman eksilmeyen özel bir topluluk Aksekililer. Aile içinde o kadar güzel yoğruluyor ki Aksekili çocuklar ve gençler, bunu hayatları boyunca en önemli özellikleri olarak taşıyor ve örnek oluyorlar.

Bu özelliklerini nesilden nesile aktarmayı başarabilen, hızla gelişen topluma hem ayak uydurup, hem de özlerinden, gelenek ve göreneklerinden hiç kopmayan, içlerindeki güzellikleri doyusya yaşayan ve yaşatan tüm Aksekililere selam olsun...

60 Yıldır Süpürgecilik Yapıyorlar

Antalya Akseki'nin Cendeve köyünde yaşayan bir aile, evin bir odasında el süpürgesi yaparak geleneği devam ettiriyor.

Antalya'nın Akseki ilçesinde geleneksel yöntemlerle üretilen el süpürgeleri, ilgi görmeye devam ediyor. Akseki'ye bağlı Cendeve köyünde çiftçilikle uğraşan Ömer (76) ve Nazife Özyiğit (65) çifti, boş zamanlarında evlerinin bir odasında el süpürgesi yaparak hem bir geleneği devam ettiriyor hem de para kazanıyor. Küçük yaşlarda el süpürgesi yapmaya başladıklarını belirten Ömer Özyiğit, hem kendi ihtiyaçlarını hem de çevreden gelen talepleri değerlendirdiklerini söyledi. El süpürgesi yapmayı çocuklarına devredemediğini anlatan Özyiğit, "Ailemiz süpürgeciliği 100 yıldır yapıyor. Ben 60 yıldır süpürge yapıyorum. Ancak, artık pek ilgi görmüyor. Bu işi kendi çocuklarıma devredemesem de ölünceye kadar süpürge yapacağım" dedi. Mayıs ayında tarlalara ektikleri süpürge darısını, temmuz aylarında keserek güneşte

kuruttuklarını anlatan Özyiğit, daha sonra bir araya getirdikleri süpürgelikleri yonttuklarını, tutamlayıp, ıslatarak boğduklarını ve diktiklerini söyledi. Özyiğit, şöyle konuştu. "Süpürge yapmak zahmetli bir iş. Günde 50 adet süpürge yapıyoruz. Bir dönüm alanda 30 adet süpürgelik çıkıyor. Bu işi de genellikle kış aylarında zamanımız olduğunda yapıyoruz. Çevre köylerden bize süpürge yaptırmak için çok talep oluyor. Süpürgeleri pazarda 5 TL'den satıyoruz. Pazarda müşteri de buluyoruz. Süpürgecilik artık tarih oluyor."

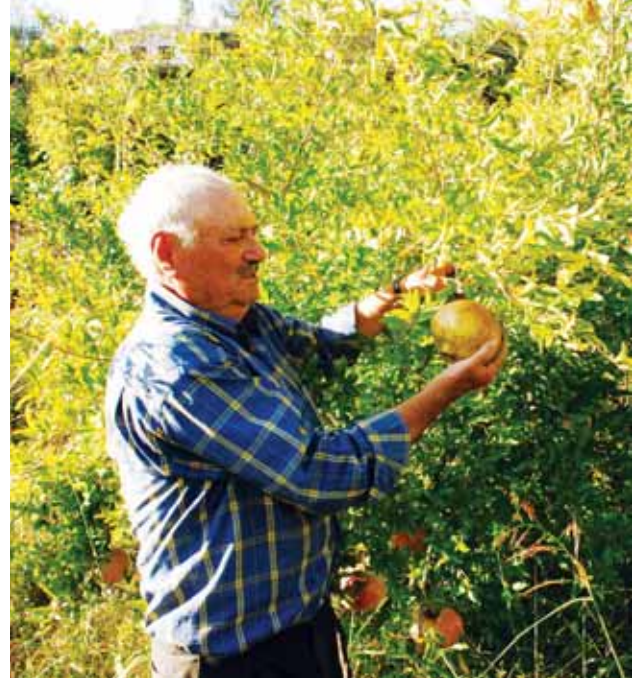
Süpürge yapımının azalmasına rağmen hala el yapımı süpürgeleri tercih edenlerin olduğunu söyleyen Özyiğit, elle yapılan süpürgelerin atölyelerde makinelerle yapılanlardan çok daha dayanıklı olduğunu sözlerine ekledi.

Akseki Köylerinde Nar Hasatı Başladı

Akseki'de 135 Ton Nar Toplanıyor...

Tarım İlçe Müdürü vekili Nur Karakaş, ilgi duyan çiftçilerin ortalama birer dekarlık alanlara ettikleri narla aile bütçesine katkı sağladıklarını ifade etti. İlçede 70-80 dekar alana yeni dikilen 15 bin kültür ırkı nar ağacı bulunduğunu ifade eden Karakaş, ağaçlardan ortalama 135 ton nar toplanacağını kaydetti.

Akseki'ye bağlı Sinanhoca, Cendeve ve Alaşehir köylerindeki nar üreticileri de, ürünlerini pazarda kilogramı 2 YTL 50 Kr'den satıyor. Sinanhoca köyünde Nar üreticisi Sait Ali Dönmez, önceki yıl kötü bir sezon geçirdiklerini belirterek, geçen yıl ile bu yıl bol ürün aldıklarını ve iyi fiyata pazarladıklarını söyledi. Dönmez, "özellikle köyümüzde

Çekirdeksiz ve Hicaz narı yetişmektedir. Ortalama olarak bir ağaçtan 50 kilogram nar toplamaktayız. Son yıllarda ise çekirdeksiz nar daha fazla üretiliyor. Bazı narlarımızın da iki tanesinin bir kilogram geldiğini görüyoruz. Köyde toptan da satış yaptıklarını belirten Dönmez, pazarlama problemimiz yok. Akseki ve İbradı pazarı en önemli pazarlarımızdır" dedi.

**güven
ve kalite
inşaa
eder**

Antalya: Toros Mah. 801 Sk. Ataşehir Sit. B Blok No: 2 Konyaaltı Tel: 0 242 229 15 57, Faks: 0242 228 95 03
Akseki: Ömer Duruk Cad. No: 42/8 Tel: 0242 678 18 01, Faks: 0242 678 21 62

İşadamı Vehbi Güleç'ten Okullara Kitap Yardımı

Aksekili işadamı ve Akseki Eğitim Hayratı Derneği Genel Başkanı Vehbi Güleç tarafından Akseki'de bulunan ilk ve orta dereceli okullara kitap yardımında bulunuldu.

İşadamı Vehbi Güleç tarafından Milli Eğitim Bakanlığı'nın belirlemiş olduğu 100 temel eserden seçme kitaplar, Akseki Eğitim Hayratı Şube Başkanı Mürşit Pişkin'e gönderilerek, Akseki'deki okullara İlçe Milli Eğitim Müdürü İsmail Kılıç'a teslim edildi.

Akseki Şahinler lisesine 108, Akseki Anadolu Lisesine 60, Cevizli Kaya Özen Lisesine 60, Akseki Atatürk ilköğretim okuluna 168, Cevizli ilköğretim okuluna 120, Taşlıca Ahmet Hamdi Akseki ilköğretim okuluna 120, Fersinaları ve Kuyucak ilköğretim okullarına ise 24'er adet olmak üzere toplam 708 adet kitap dağıtılarak eğitime katkıda bulunuldu.

Akseki İlçe Milli Eğitim Müdürü İsmail Kılıç, Akseki Eğitim Hayratı Derneği Şube Başkanı aracılığı ile İşadamı Vehbi Güleç'e teşekkür ederek, "Değerli büyüğümüz Anadolu Lisesinin açılması için büyük emekler sarf etti. Eğitime

yapmış olduğu büyük yardımlardan dolayı kendilerine ne kadar teşekkür etsek azdır. Bu hassasiyeti herkesten bekliyoruz" dedi. Akseki Eğitim Hayratı Derneği Akseki Şube Başkanı Mürşit Pişkin, Sayın Genel Başkanımız Vehbi Güleç tarafından eğitime desteklerinin devam edeceğini söyledi.

Okullara verilen kitaplar öğrencilerin yararlanmaları için okul kütüphanelerine konuldu.

Akseki'de Yoksul 800 Aileye Kömür Dağıtımı Başladı

Akseki Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı (SYDV) yoksul 800 aileye kömür dağıtımına başladı.

Akseki Kaymakamı Mustafa Kılıç, ilçedeki yardıma muhtaç vatandaşlara toplam 500 ton kömür dağıtacaklarını bildirdi. SYDV Genel Müdürlüğü tarafından gönderilen kömürün depolandığını kaydeden Kılıç, her aileye 500'er kilo kömür dağıtımına başladıklarını, kömürlerin evlere teslim edildiğini bildirdi.

Kılıç, geçen yıl Eylül ve Ekim aylarında teslim edilen kömürlerin, bu yıl yeni geldiğini, kömür dağıtımının en kısa sürede belde ve köylerimize dağıtımının biteceğini ifade etti. Kılıç, ayrıca Akseki'de öğrenim gören ve evlerde ikamet eden Akdeniz Üniversitesi öğrencilerinden fakir öğrencilere de kömür yardımında bulunacaklarını kaydetti.

Zeki

UNDERWEAR

18.00

www.zekitriko.com.tr

Dünya Yürüyüş Günü Nedeniyle Akseki'de Doğa Yürüyüşü

3-4 Ekim Dünya Yürüyüş Günü nedeniyle Akseki'de doğa yürüyüşü yapıldı. Akseki'de Cumhuriyet Meydanında

başlayan yürüyüşe öğrenciler, sağlıkçılar ve vatandaşlar katıldılar. Cumhuriyet meydanından başlayan yürüyüş, Askerlik Şubesi önünden, Akseki Devlet Hastanesi bahçesinin içerisinden devam ederek, Akseki-Seydişehir Manavgat yol kavşağına kadar üç kilometrelik yolda devam etti ve aynı güzergahtan dönülerek yürüyüş Akseki Cumhuriyet meydanında son buldu. Yürüyüşe en fazla ilgiyi ise Akseki Şahinler Çok Programlı Lise öğrencileri gösterdi.

SBS ve ÖSS'de
Bilgi ve yakın ilginin
birleştiği merkez

- Milli Eğitim'deki gelişmeleri ve yenilikleri izler.
 - Her öğrencinin birey'e özgü durumuna göre rehberlik hizmeti verir.
- Sevgi ve saygıyı eğitimin temeli kabul eder.
 - Öğrenciye değer verir.
- Ekip çalışmalarına önem verir.
 - Atatürkçü düşünceye, ülkesine, ulusuna bağlı gençler yetiştirmeyi amaçlar.
- Şekil ve Kalıpcılık yerine kişisel gelişmelere önem verir.
 - Başarısızlığı değil, başarıyı ölçmeye önem verir.

Akseki Mimarisi, Mimar Dr. Kemal Kavas'a

"Yılın Tezi" Ünvanını Kazandı

Akseki ve çevresindeki mimari yapılaşmayı inceleyerek, çevre ilişkisini ve estetiğini araştırarak, özgün fotoğrafları, el çizimi orijinal çalışmaları ve güzel anlatımlarıyla, "düğmeli evlerimizi" bizlere daha da çok sevdiren, gönüllerimizi fetheden, Yüksek Mimar Dr. Kemal KAVAS, bu defa da "YILIN TEZİ" ödülünü kazanarak bizleri sevindirdi.

"ODTÜ Mustafa Arlar, Eğitim ve Araştırma Vakfı 2009- YILIN TEZİ ÖDÜLÜ"nü, Hemşehrimiz Cemerler'li Yük.Mimar Dr.Kemal KAVAS'ın Akseki Mimarisi üzerinde yaptığı çalışmalar nedeniyle kazanmış olduğu müjdesini, Ürnlü'den (Unulla) Hemşehrimiz Yük.Metelurji Müh.Alım Doğan

ÖZCİVAN'dan alarak kendilerini kutlamayı, görev saydık.

ODTÜ'den, Akdeniz Üniversitesine geçiş yapan, genç Hemşehrimizi, Güzel Sanatlar Fakültesinde, Derneğimizin Antalya Şubesi Başkan Yardımcısı Turgut SÜNER, Turizm İşletmecisi Mustafa KAYA ve A.Doğan ÖZCİVAN ile birlikte ziyaret ettik. A.Ü.Güzel Sanatlar Fak.Dekani,Prof.Dr.Bekir DENİZ ile birlikte bizleri karşılayan Hemşehrimizden çalışmalarının ayrıntılarını da öğrenme imkanı bulduk. Başarılı tez çalışmalarının ODTÜ Mimarlık Fakültesinde sergileneceği bilgisini de aldık. Fakülte Dekanı, Prof.Dr. Bekir DENİZ, Akdeniz Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesinin Geleneksel El Sanatları Bölümünün, Gazipaşa İlçesinde başlayan çalışmalarının, Akseki yöresinde de sürdürülebileceğini söylediler. Bu tür çalışmaların,"Konya Kaşığı" olarak ünlenen ve kaybolmaya yüz tutan, "Bodanya Kaşığı"nın kurtuluşu olabileceği umuduyla, gördüğümüz

sıcak ilgi ve yakınlığa teşekkür ederek, Hemşehrimizi kutlayarak ayrıldık.

Bu arada, başvurumuz üzerine, titiz bir araştırma sonucu, "Akseki Çimento Fabrikası" için hazırlanan A.Üniversitesi Raporunun Kurul Başkanı, Prof.Kani IŞIK'ı da çalışma odalarında ziyaret ederek, yöre insanımıza yönelik iltifatkar anlatımları nedeniyle teşekkür ettik. Biyoloji Bölümü Başkanı, söz konusu raporda imzası bulunan Kuyucaklı Hemşehrimiz Prof.Mehmet ÖZ'e de başarılar diledik. "Harman Zamanı" romanının yazarı, Hemşehrimiz, Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi Dr.Osman Nuri YILDIRIM'ın, yoremizle ilgili çalışmaları olduğunu öğrendik.

Akdeniz Üniversitesinin değerli bilim adamları, Doç.Dr.Hasan BOZKURT, Tıp Fak.Doktorlarından Doç.Dr.Cengiz ERMiŞ, Doç.Dr.Cahit KAÇAR'ın kulaklarını çınlatarak, kampüsten ayrılırken, Hemşehrilerimizden gelecek başarı haberleri dileğiyle, günümüzü noktaladık.

Doğru beslenme

Dr. Mehmet Çetin Duruk

Sevgili Aksekililer,

İçinde bulunduğumuz Muharrem ayında Aksekili hemşehrilerimiz dernek merkezinde aşure ikram edilen bir toplantı düzenlediler.

Çocukluğumda Akseki'de, babaannemin hazırlayıp tüm Akseki'de dağıtmaya çalıştığı aşurenin taşıma işleri bana düşerdi. Gittiğim her evden bıraktığım aşurenin karşılığında beni sevindirecek küçük hediyeler almaktan mutlu olurdum. Ancak Boğaz Mahallesi gibi yokuş aşağı yerlere aşure götürmekten imkan elverdiğince kaçırmaya çalışırdım.

Konya'ya taşındığımızda aynı geleneği Konya'da da devam ettirdik. Karşılık olarak Konya ve Silileli ailelerin yolladığı aşurenin içerik ve üst süslemesi olarak daha farklı olduğunu gözlediğimde çok şaşırmıştım.

Aşure içerdiği çok çeşitli tahıllar, kuruyemişler, fazla olmayan şeker nedeniyle beslenme açısından son derece yararlı bir besindir. Karbonhidratlar, bitkisel proteinler, yağlar, vitaminler ve mineraller bakımından çok zengindir. İçerisinde hayvansal proteinler dışında hemen hemen tüm besin öğeleri mevcuttur. Atalarımız binlerce yılın geliştirdiği gelenekle hem sağlıklı bir besin geliştirmişler hem de bunu paylaşarak bir sosyalleşme, kaynaşma aracı haline getirmişlerdir.

Gönderilen kaplar ya aşure ile doldurularak veya başka bir hediye yiyecek ile doldurularak iade edilir. Sen benim ailemi sevdin, saygı gösterdin, bize yakın durdun, biz de aynı şekilde sizin ailenizi seviyor, sayıyor ve size yakınınız mesajı verilmektedir.

Sağlıklı toplumların dokusunda muhakkak sosyal dayanışma olmalıdır. Son günlerde sıkıntılı günler yaşayan ülkemizin bu sıkıntıyı atlatabilmesi ve toplumsal huzurun korunabilmesi için sosyal dayanışmanın artarak geliştirilmesi şarttır. Derneğimiz, bu görev ve amaca ulaşılmasında bir araçtır. Deneğimizi gözümüzün bebeği gibi koruyup desteklemeliyiz.

Sevgili hemşehrilerim,

Geçen sayıda vitamin ve mineralleri anlatmaya ve bunların beslenmemizdeki önemini sade ve

anlaşılır bir şekilde açıklamaya söz vermiştim. Ancak Muharrem ayı, aşure, aşurenin beslenmemizdeki önemi, sosyal dayanışma derken vitamin ve mineraller konusuna yer kalmadı, inşallah sonraki sayılarda bu konuları açıklamaya imkanım olur.

Sağlıklı beslenmeniz dileğiyle, kalın sağlıklıcakla.

Marla, "Ana Tanrıça'nın Kötülüğü"

"Geçmiş" kutsal bir gizemdir benim için. Bazen yaşlı bir insanın yüz çizgilerinde, bazen asırlık bir çınarın görkeminde, kimi zaman terk edilmiş yapıtların yalnızlığında, kimi zaman da kendi içinde algılamaya çalıştığım bir yansımadır.

Akıp giden zaman içinde bu güne değin birikmiş değerleri anlamadan geleceğe bakmak; kör, sağır, dilsiz yaşamak gibidir. Düşünün bir kez; önünüzde açılmamış kapılar, okunmamış kitaplar, dokunulmamış sandıklar, görülmemiş yerler sizi bekliyor. Küçük bir eylem, bir başlangıçla atılacak ilk adım bakış açınızı, dünyanızı değiştirebilir. En azından yapılanları, yaşananları tanımak, anlamak yapacaklarınıza ışık tutmaz mı?

Binlerce yılın birikimini taşıyan MARLA!

Sen de açılacak çok kapı var. Dağlar, taşlar kendi yalnızlığında suskun. Ya dilimiz! Dilimizde hala yaşayan izler var. Gün gelecek onlar da unutulacak.

Araştırmacı, yazar Bilge Umar'a göre; başlangıçları i.Ö 2000'lere varan Luvi halkı, Marula, yani Ma-(u)r (a)-ula, 'Yüce Ma'nın (Ana Tanrıça'nın) koruluğu ' adını vermiş Akseki'ye.

Yaklaşık i.Ö 1800-i.Ö 1200 yılları arasında Anadolu'da yaşayan en güçlü ulusal halk Hititler'di. Anadolu'da yaşayan en önemli ikinci ulusal topluluk da Luvi'lerdi.

Bu halkla ilgili bilgileri 1906 'dan sonra Hitit Bilim'in gelişmesiyle Hitit belgelerinden öğreniyoruz.

Hitit dilinin yakın hısımları olan Luvi dili Hitit dili gibi Hint-Avrupa dil ailesine girer.

Bu dilin en azından i.Ö 2000 dolaylarında Anadolu'da konuşulduğu tartışmasızdır. Luvi dili bilinen Hint-Avrupa dillerinin en eskisidir.

Mahmutlar, BERGOS; Bergos adı Luvi dilinde ki Barga /Berga/Parga/Perge'nin Helenleşme döneminde aldığı biçimdir. "Yüksek yer, tepe, dağ, burç, hisar" anlamına gelir. **Çanakpınar, ALAVADA;** Alavada adı, Alavada adı Alabanda 'nın bir çeşitlemesidir. Luvi dilinde "Ahırlı" anlamına gelir.

Büyükalan, İLVAT /ELVAT; Luvi dilinde "Geçitli, boğazlı" anlamına gelir. Gerçekte aynı adla anılan üç köy Akseki yöresini Akdeniz kıyılarına bağlayan doğal yol üzerindedir. Belen İlvat adında ki Türkçe "Belen " sözcüğü de dağ geçidine işaret ediyor.

Cevizli, KAGRA-KAĞRAS; Luvi dilinde K(uwa) - Akra "Kutsal /Güzel Doruk " öğelerinden türetilmiştir.

Sadıklar, KIRAVGANDA; Luvi dilinde Kraka -Wanda "Doruk yeri olan" anlamındadır.

Bademli, BODAMYA; Rumca 'ırmak yurdu ' anlamında Potamia 'dır.

Dikmen, DİDERE; Luvi dilinde, Dida -(u)ra "Yüce Ana Tanrıça" anlamındadır.

Altınkaya, GÖDENE; Luvi dilinde, KATENNA-K(uwa)-Atta-(wa)na öğelerinden türetilmiştir. "Kutlu Baba Ülkesi" anlamına geldiği güçlü bir olasılıktır.

Cemerler; Terme sözcüğünden bozmadır. Luvi dilinde anlamı "Dağ Beli, Yarma" dır.

Kuyucak, LARMA; Luvi dilinde anlamının "Ay Işığı" olduğu sanılıyor.

Yazar diğer birçok köy adının da Luvi dilinden gelmiş olduğunu ama anlamını saptayamadığını söylüyor.

Benim bu adların anlamlarından vardığım yargı: Binlerce yıl önce insanlar yaşadıkları yeri kutsal biliyor doğaya, büyük saygı duyuyorlar. Siz ne dersiniz?

Kaynak: (Türkiye'deki Tarihsel Adlar-Bilge Umar)

Akseki'nin Geyran Yaylasında Kardelen Ekimi Yapıldı

Bilimsiz sökülme nedeniyle yok olma tehlikesiyle karşı karşıya kalan kardelen soğanları artık korunarak , doğadan tamamen tükenmemesi için çeşitli tedbirler uygulanacak. Bu tedbirlerden bir tanesi ise hayata geçirildi, ihracat artışı kardelen soğanları yeniden doğa ile buluşturuldu.

Antalya'nın Akseki ilçesi 1500 metre rakımlı Geyran Yaylasında ilk kez kardelen sökülme sahalarını rehabilite etmek amacıyla 5 milyon adet kardelen soğanları doğa ile buluşturuldu. Türkiye Doğal Çiçek Soğancılar Derneği tarafından ilk kez gerçekleştirilen ihracat artışı elek altı kardelen soğanları söküldüğü yerlere 40 işçi ile ekimi yapıldı.

Akseki'nin Geyran yaylasında ekimin gerçekleşmesine Doğal Çiçek Soğancılar Derneği Başkanı ve Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Öğretim Üyesi Farmasötik Botanik Ana Bilim Dalı Başkanı Prof.Dr.Mehmet Koyuncu, Dernek Yönetim Kurulu üyesi ve Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Tarla Bitkileri bölümü Öğretim Üyesi Prof.Dr.Neşet Aslan, Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı tarımsal Üretim ve Geliştirme Genel Müdürlüğü Daire Başkanı A.Metin Kaycıoğlu, Tarımsal Üretim ve Geliştirme Genel Müdürlüğünden Şube Müdürü Eyüp Köksal, Ziraat Mühendisi Dr.Ece Gökok, Ziraat Mühendisi Hatice Durmaz, Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Bahçe

Bitkileri Bölümünden Prof.Dr. Ercan Özzambak, Antalya Tarım İl Müdürlüğü ve Akseki Tarım İlçe Müdürlüğü elemanları ile Kardelen ihracatçı firma yetkilileri katıldılar.

Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Öğretim Üyesi Farmasötik Botanik Ana Bilim Dalı Başkanı ve Doğa Çiçek Soğancılar Derneği Başkanı Prof.Dr.Mehmet Koyuncu gazetecilere yaptığı açıklamada, "Bu dağlardan Tarım Bakanlığının izniyle belli bir kota miktarında belli bir miktarda kardelen soğanı sökülüp yurt dışına ihraç ediliyor. Bu ihraç edilen soğanlardan yaklaşık olarak yüzde iki olarak elek altı soğan çıkıyor. Bu elek altı soğanlar, yani ihracat artışı soğanlar derneğin faaliyeti ile doğaya tekrar iade ediliyor. Bir nevi kardelen soğanı sökülen alanların rehabilitasyonu amacıyla ihracat altı elek altı soğanları doğaya iade ediyoruz. buradaki faaliyetimiz bu. Bugün 40 kadar işçi ile 800 kilo soğan ekıyoruz. Bu soğan yaklaşık olarak 5 milyon adettir" dedi.

Koyuncu sözlerine şöyle devam etti, "Yıllardır bu dağlardan çok miktarda kardelen soğanı sökülüp yurt dışına satılmıştır. Geçtiğimiz yıllarda yaklaşık 40 milyon adet soğan yılda sökülürken bu bakanlığın ve bilim adamlarının kontrolünde 6 milyon âdete düşürülmüştür. Bu 6 milyon adet doğaya zarar vermeden bu dağlardan kolaylıkla temin edilebilmektedir. Dolayısı ile hem doğadaki bu soğanlar değerlendirilmekte, bu çevredeki köylüler de bundan üç beş kuruş para kazanmakta. Türkiye bir miktar döviz kazanmakta ve doğaya zarar verilmemektedir. Dolayısı ile bu sökülme yapılan yerlerde ihraç edilmeyen soğanlar doğaya getirilerek yeniden dikiliyor. Böylece ekim alanları bir nevi yeniden çapalanmış oluyor. Gelecek sene Mart ve baharda buraları yeniden gözlemleyeceğiz. Doğanın durumu nedir,

kontrol edeceğiz. Doğada herhangi bir tahribat meydana gelmesin veya burdaki soğanlar azalmasın istiyoruz ki, hem bu soğanlar doğamızı süslesin, hem de bu bölgede yaşayan insanlar biraz para kazansın istiyoruz. Böyle bir çaba içerisindeyiz. Doğa

Çiçek Soğanları Derneği olarak bu işin takipçisiyiz. Bilim adamları olarak Tarım Bakanlığı olarak bu işin takipçisiyiz" dedi.

Kardelenin aslında Türkiye'de iki türü yaygındır. Bir Toros kardeleni dediğimiz galantus elvesi türü var, birde Karadeniz kardeleni var. Toros dağlarında senede 6 milyon adet, Karadeniz bölgesinden ise 2 milyon adet sökülmetedir. Bunlar sınırlı ve kotalıdır. Toros kardeleninin en yoğun olduğu yer Akseki'nin Çimi, Geyran ve Cimrin yaylasıdır. Buralardan yılda 6 milyon adet kardelen toplanmaktadır. Dolayısı ile bunu da doğaya zarar verip vermediğini biz bilim adamları olarak kontrol ediyoruz. Elek altı soğanlarını da bundan böyle doğaya iade ediyoruz.

Elek altı soğanların doğaya iadesi olayı ilk defa Akseki'nin Geyran yaylasında uyguluyoruz. Her sene ihracat arttığı soğanların bir tanesi dahi zayıf edilmeden doğaya iade edilecektir. Başka yaylalara da sırasıyla her sene derneğin faaliyeti olarak devam edecek. Bu işin ihracatını yapan firmalar da ellerindeki soğanları derneğe verip, dernek olarak ta bu soğanları doğaya iade ediyorlar. Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Tarla Bitkileri bölümü Öğretim Üyesi Prof.Dr.Neşet Aslan, "Ülkemizdeki değişik çiçek soğanları yurtdışına ihraç ediliyor. Bunların bir kısmı üretilip, bir kısmı ise doğadan toplanarak ihraç ediliyor. Kardelen de doğadan toplanarak ihraç edilen soğanlardan birisidir. Aynı zamanda üretimi de yapılıyor. Şu an yapılan üretimler daha çok tarlalarda ve doğal alanlarda benzer

yerlerde yapılıyordu. Halen de doğal alanlarda yapılmaya devam ediliyor. Tarlalara ekilen soğanlarda çok fazla olumlu sonuç alınmayınca bu bitkinin doğal olarak yetiştiği yerlere tekrar iadesinin doğal olacağı düşüncesiyle dernek bu yıl böyle bir faaliyet

başlattı. Aslında Doğa çiçek soğanlarının daha önceki yıllarda ihracatı çok fazlaydı. Ülkemizde toplam 90 milyon adete kadar doğa çiçek ihracatı çıkmıştır. Tarım Bakanlığının çıkardığı bir yönetmelikle, bu yönetmeliğin çıkarılmasında biz bilim adamları olarak büyük gayretler gösterdik. Bu yönetmelikle getirilen kısıtlamalar ve uygulamalar sonucunda, şu anda Ülkemizden ihraç edilen çiçek soğanının toplam adeti 30 milyon civarındadır. Bazen

27-30 milyon adet arasında cereyan ediyor. Bu da Ülkemizdeki doğa çiçek soğanlarının büyük oranda korunmasını sağlamış oldu. Aynı zamanda bazı çiçek soğanlarında üretim faaliyetlerinde devam ediyor. Bunların başında sıklamen geliyor. Sıklamen de daha önce hiç üretim yapılmazken son birkaç yıldır hem üretim yapılıyor. Üretimleri de ihracat yapılıyor. Belki gelecekte tamamen doğal alanlardan bu soğanlardan vazgeçilebilir ama şu an için hala doğaya ihtiyaç var. Doğa çiçek soğanlarının Antalya'da toplanan soğanlar Antalya'nın Serik ilçesinde toplanıyor. Doğrudan doğruya firmalara gönderilmiyor. Burada kayıtlara alınıyor. Her yıl hangi yerden ne kadar, ne miktar soğan geldiğini kayıtlarımıza tutuyoruz. Dolayısı ile hangi yıl nerede tedbir alınması gerektiğini söküçülerle birlikte görüşüp, o kayıtlara bakarak bazı yerleri yasaklamaya götürüyoruz. Ni tekim geçtiğimiz yıllarda, geçen yıl Alanya ve Gündoğmuş yasaklanmıştı. Bu yıl da önümüzdeki yıl için Alanya ve Gündoğmuş bölgesinden kardelen sökümünü yasak. Bu tedbirler de buradaki soğanların kendini yenilemesini sağlıyor" dedi.

Bağışlayabilmek niçin Önemlidir?

Kızdığımız bir insanı bağışlamak, aslında insanın kendini özgürleştirmesidir. İnsanın özgürleşmesiyle birlikte vesveselerin, içsel konuşmaların durdurulması enerji tasarrufu sağlar. Bu tasarruf varlıksal gelişimimiz açısından büyük bir kıymettir.

İnsanın, her canlı gibi, algıladığı etkiye tepki veren bir varlık olduğunu hepimiz biliyoruz. Tepkilerimiz öfkelenmek, bağırarak, içe atmak, kızmak, küsmek vs. tarzında olabilmekte. Günlük hayat içinde yaşadığımız kimi olaylar nedeniyle bazen kendimize bazen de çevremizdeki insanlara kızarız. Sinirleniriz. Çoğu zaman bu kızgınlığı nefret kademesine bile taşıyabiliriz. Öyle ki çocukluğumuzda veya ilk gençlik yıllarımızda yaşadığımız bir kızgınlığın şuuraltı etkilerini bu güne bile taşımış olabiliriz. İster geçmişten kaynaklansın isterse bu günden, bir insana veya kendimize kızmak, o negatif duyguyu sürekli beslemek, bizi belli bir duyguya esir kılmak demektir. O duyguyla hareket etmek bizlere çok şey kaybettirir. Bu nedenle kızgınlıkları şuurlu bir şekilde ele almak, bu negatif duygunun bizden esirgediklerini anlamak, varlıksal gelişimimiz açısından önemlidir.

Kızdığımız bir insanı bağışlamak, aslında insanın kendini özgürleştirmesidir. İnsanın özgürleşmesiyle birlikte vesveselerin, içsel konuşmaların durdurulması enerji tasarrufu sağlar. Bu tasarruf varlıksal gelişimimiz açısından büyük bir kıymettir.

Tarih boyunca yöntemleri biline gelen "Kendini Tanıma" meselesinde atılacak adımlardan biri, insanı enerji tüketen alışkanlıklarından kurtarmaktır. Bunların bazıları; alınganlık, gereksiz acelecilik, sinirlilik, nahoş duygular üretmek, gereksiz şeyleri merak edip gereksiz yere konuşmak, dedikodu yapmak, beklentilerin esiri olmak, korkmak, kendine acımak, affedememek

vs. dir.

Bu alışkanlıkları terk eden birey karşılığında çok değerli bir hazineyi yani kozmik enerjilerin dönüştürücüsü olan bedeninin üretmeyi bildiği ince enerjileri biriktirmeye başlar. Biriktirdiği enerjiyle; gerçekte kim olduğunu hatırlamaya, niçin yaşadığını ve bedenlenmekteki amacının ne olduğunu anlamaya, hissetmeye ve incelemeye başlayabilir. Farkındalığı ve algılayışı artar. Daha şuurlu bir yaşamı organize etmeye başlayabilir.

Özellikle geçmiş zamanlarda yaşanan bir olayın kızgınlığını hala sürdürüyorsak orada affedilmeyi bekleyen bir insan var demektir. Bu insan ya bir başkası ya da kendimizdir. Kızdığımız kim olursa olsun bu hatırlama-kızma ilişkisini beslediğimiz sürece o ana, o andaki negatif duygulara, o andaki saldırgan eğilimlerimize, o andaki pasif kalışımıza ya da karşı tarafa niçin şunu şunu söyleyemediklere, keşke öyle değil de böyle deseydiklere kanca atmaya sürdürmektir. Bu kanca atış, tüketilen enerji nedeniyle bu anı ve anın getirdiklerini algılayamama, kendimize değişim için gerekli olan şansları tanımama ve içten içe kemiren bir kurdu besleme eylemidir. Değişim için gerekli yakıtı boşu boşuna harcama eylemidir. Geçmiş geçmişte kalmıştır. Geri gelmesi mümkün olmayan anlara böylesine takılıp kalmak bize ne kazandırır? Zaman, o ilahi kozmik enerji her insanı değiştirir. Zamanın değiştirici etkisine boyun eğmeyen varlık olabilir mi? Çünkü biz bugünkü biz miyiz? Çünkü onlar aynı insanlar mı?

En önemli eksiklerimizden biri kendimizi her zaman şuurlu ve tek bir 'ben' olarak görme yanılsaması ve yorumda aceleciliktir. Kendimizi bilge bir insanmış gibi görme ve diğerlerini yargılamak aczine düşmemizdir. Uyurgezerler içinde kendimizi uyanık zannetme yanılgımızdır. Hepimiz uykudayız. Anlık uyanışları süreli zannediyoruz. Anlık flaşların hep patladığını zannediyoruz. Hayır, biz bedende uyumaktayız. Üstelik bir bedende birçok "ben" yaşıyoruz. Bu gereksiz ve yanlış güdülemelerden beslenen ben'lerden birinin hoşnut olmadığı bir durumun faturasını diğer bütün 'ben'lere de ödetiyoruz. Bir olay, hele hele iki kişi arasında yaşanan bir olay sadece karşı tarafın iradesiyle gerçekleşebilir mi? Gerçekleşen olayda belki de asıl sorgulanması gereken kendi tavrımız olamaz mı? Çeşitli nedenlerle zihinsel süreçte yaşanan içsel konuşmalar bize en çok enerji kaybettiren davranışlarımızın başında gelir. Bu durum aslında, kendi güçsüzlüğümüzü ilan etmek ve yaşamsal sorumluluklarımızdan kaçmak, yaşadığımız olayların sorumluluğunu başkalarına yüklemektir. Gün, ay ve yıllar içinde bu ve benzeri olaylarla ha bire kurban psikolojisini yaşayıp enerji tüketip dururuz. Kızdığımız her durumda hep başkalarını suçlamak olaydaki sorumluluğumuzu görmemeye direnmek değil midir? Yapılması gereken şey "ben nerede hata yapıyorum? Niçin o insana hala kızıp duruyorum? Neden onu affedemiyorum? Gerçekten o mu hatalıydı yoksa ben mi? Hangi yanlış tavrım bu olayı yaşamama neden oldu" diye sorgulamalara gidip içimizdeki bariyeri ortadan kaldırmaya kalkışmak gerekmez mi?

Bağışlayıcılık, sevgiyle çevrelemeye gayret etmemiz gereken zihin bahçemizi, içten içe kemirip duran düşünce parazitlerinden kurtarmaktır. Bağışlayıcılık, bizi daha güçlü, daha zengin ve daha özgür insanlar olabilmek için gerekli olan içsel ve pozitif desteği verir. Pozitif desteğin verdiği özgürlük bizleri sorumlulukla ve akıllıca davranmaya yönlendirir. Aksi takdirde

zihinsel süreçlerdeki tahripkar ilişki yıllar boyu sürebilir. DEĞER Mİ?

Arkadaşları, sevdikleri veya vazifesi uğruna yaşamını ortaya koymaktan daha büyük sevgi yoktur. Bu birbirine hizmet etmek demektir. Ancak bunun özgürlük içinde yapılması gerekir. Bireyin özgürleşebilmesini sağlayacak olan "kendini tanıma" sürecinde, affedebilmek bu nedenle önemlidir. Elbette ki "kendini tanıma" sadece affetmek üzerine inşaa edilen bir süreç değildir.

Manevi yaşamı zengin insanlar içerden dışarıya doğru şefkatlidir, dıştan şefkatli ve içten öfkeli değildir. Öyleyse içimizdeki öfkeyi nötralize edmeden, kızıp durduğumuz insanı veya insanları affedemeden şefkati nasıl besleriz?

Pek çok nedenle pek çok insana kızgın ve kırgın olabiliriz. Kızgınlığımızın nedeni sıradan bir olay olabileceği gibi gerçekten travmatik bir olay da olabilir. Yalan söylendiği için, davet almadığımız için, işten atıldığımız için, tacize uğradığımız için, anlaşılmayı beklerken anlaşılmadığımızı düşündüğümüz için, yanlış anlaşıldığımızı zannettiğimiz için, istediğimiz borç paranın verilmediği için, birileri tarafından terk edildiğimiz için, maddi veya manevi olarak sömürüldüğümüzü düşündüğümüz için vs. birilerine kızgın olabiliriz.

Her ne türden olursa olsun kızgınlık kendi kendini yiyip bitirmektir. Kızgınlığı sürdürüp affetmemek, o olayın üstünden yıllar geçmesine rağmen, kızgınlıkla yapa geldiğimiz içsel konuşmaları yıllara yaymaktır. Yıllar boyu o olaya çengel atıp içten içe kavga edip durmaktır. Olayı unutmuş gibi davransak bile o olayı anımsatan her durumda aynı şiddetli kızgınlığı yeniden hissetmek ve enerji tüketmeye devam etmektir.

Affedememek ıstırap çekmektir. İşte bu noktada uyanmak, şuurlu bir şekilde olaydaki olası sorumluluğumuzu üstlenmek, "eyvallah hata yaptım ve bunu yaşadım", ya da "gerçekten masumdum ama bu durum başıma geldi, artık tüm bunları geçmişte bırakıyorum, kendimi ve diğerlerini affediyor ve özgürleştiriyorum" diyebilmeyi içselleştirmek ve bunun

pozitif sonuçlarını yaşar duruma gelmek kendi elimizdedir.

Affetmeyi kimse bizim yerimize yapamayacağına göre bunu bizim yapmamız gerekir. Mesele yaşadığımız bir olayı değiştiremeyeceğimize göre olayı değerlendiren bakışımızı, anlayışımızı değiştirmeye bağlıdır. Anlayışımızın değişmesi, bağışlayıcılığı ve hoşgörüyü beraberinde getirir. Enerji tüketme alışkanlıklarımızı yavaş yavaş terk ederek enerjiyi biriktiren bireyler olmaya yönlendirir. Bu ise gerçek pozitifliğe adım atmak, sevgi enerjisini bünyemizde toplayabilmek ve yayabilmek olgunluğuna yaklaşıttır. Kendimizi ve insanları sevebilmek Evreni sevebilmekle özdeştir. Bu koskocaman ve mükemmel yasalarla idare edilen Kâinat içinde, takılıp kaldığımız ve hem kendimizi hem de çevremizi yiyip bitirmeye yönelik olan davranışlarımızın aczini görebilmek için de çar çur ettiğimiz ince enerjilere ihtiyacımız vardır.

Kadim öğretiler "insanı ıstırapları ve içsel çatışmaları olgunlaştırır" der. Çünkü ıstıraplarımız, varlığa gelen dış tesirlerdir ve şuur bu tesirlere hâkim olmak için gücünü artırmaya uğraşır. Hâkim olmayı başardığı gün, o tesirden kaynaklanan ıstırap da kendiliğinden sona erer. İşte affedebilmek, bunu başarabilmek için çaba sarf etmek ve ıstırapı dindirmek, aslında bir tesire hâkim olabilmek için gereklidir. ıstıraplardan gerekli tesiri çektikçe daha üstün bir şuur seviyesine yükselebilmek şansını yakalamaktır. Bir tesire hakim olabilmek için yılları harcamak mı gerekir? Affetmediğimiz sürece enerji tüketip durmayı dolayısıyla ıstırapı yıllara yaymak mı gerekir?

ıstırap, yüklediği tesirle, derin şuurumuza uzanmamıza vesile olup ilâhi amacı sezinlememizi sağlayan şoklardan biridir sadece. Demek ki mesele, kızıp durmak değil o ıstırapın sunacağı bilgiyle kendimizi özgürleştirmektir. Bu özgürlükle, henüz işimizin bitmediğini, halletmemiz gereken başka şeylerin de olduğunu kavrayabilmek ve tekâmül yolunda ilerlemeyi otomatik hâlden şuurlu hâle taşıyabilmek demektir.

*Yararlanılan Kaynak:

Yaşam Dersleri: Ege Meta Yayınları

Genç Aksekililer

Burak Kaan Yılmazsoy

Çocukluğundaki Akseki imajı nasıl bir etki bıraktı?

Yaşam koşulları sizi kimi zaman bulduğunuz yerde kalmaya zorlarken ; kimi zaman da farklı kentlere sürüklemektedir. Belki de bu bir gereklilik olarak da değerlendirilebilir. İstanbul, birçok kentin asıl sahiplerini kendi bünyesine çekebildiği gibi Akseki'den de birçok aileyi kopartmıştır. Sonuçta benim de çocukluğum ve tüm yaşamım İstanbul gibi büyük bir metropolün kargaşası içerisinde sürüklenen bir birey olarak geçmiştir. Akseki'ye gitmeden önceki yaşamımda Anadolu'nun birçok bölgesi gibi Akseki'nin de zengin, doğal bir yapıyı barındırdığını düşünürdüm. O zamanlar kendimce ciddi bir çelişkiye düşerdim. İstanbul gibi binalar yığını içindeki bir kentte neden yaşamaktayız sorusu oluşurdu ister istemez. Bunun yanında ailemdeki büyüklerimden duyduğum sıcak ilişki tablosu da bir o kadar heyecanlandırır adeta Akseki'nin olumlu havasını teneffüs etmeme sebep oluştururdu. Gördüğüm resimlerle, İstanbul'da yaşayan büyüklerimizle olan sıcak temasda Akseki'ye olan aidiyet olgusunun zihnimde merkezi bir zeminde oluşturmakta, bu durum beni etkilemekteydi.

Bize gördüğün ve görmek istediğin Akseki'yi anlatır mısın?

Akseki'yle olan ilk tanışmam tesadüfi gelişen olaylar sonucunda

gerçekleşmiştir. Bu noktada Alanya'dan bindiğimiz özel bir araçla hareket ederken sıcak bir yaz gününün de vermiş olduğu sıkıntıyla her geçen dakika bir asır gibi geçmekteydi. Deniz yolundan içerilere girmeye başladığımızda Torosların eteklerinde oluşan gölgenin serinliği yolda ilerlerken içinizde adeta büyük bir rahatlık oluşturmaktaydı. Yeşillikler arasında düzgün konumlanmış bir kent görünüyordu, bu durum benim zihnimdeki imajla pekişmekte, köye ulaşmanın heyecanını hissetmekteydim. Akseki, doğal zenginliklere sahip insana huzur veren bir bölge. Bu huzurun sebebini belki de sahip olduğu sosyal kimlik karakterine sıkı sıkıya bağlı kalınmasıyla destekleyebiliriz; çünkü bölge insanının çoğunluğu her ne kadar Akseki'de oturma da kendi kentine, kültürüne sahip çıkmaya çalışmaktadır. Bu noktada Akseki'nin bu güzellikleri kaybetmemesi için modernleşmenin getirmiş olduğu yapay kimlik rolünden sıyrılması, tarihsel yapılaşmalarının zenginleştirilmesiyle; sahil bandının sahip olduğu turizm kimliği karakterini kendi bölgesin de çekerek bir çekim merkezi oluşturmaları gerekir.

İleride Akseki'ye nasıl bir katkıda bulunmayı düşünüyorsunuz?

Ben mimarlık disiplini alan ve yurt dışında eğitim alma şansını yakalayarak kentlerin genel kimlik yapılaşmasını birebir görmüş biri olarak, kazandığım bilgi ve tecrübeleri; kendi bölgem ve halkım için kullanabilme şansını yakalayabilirsem bunu seve seve yapmaktan büyük bir gurur duyacağımı belirtmek isterim.

Genç Aksekilileri organize etmek için neler yapılmalı?

Zaman içerisinde ailelerin yer değiştirmesi sonucunda birçok bölgede olan koordinasyon sorununu Akseki'de de görmekteyiz. Aslında bu durum ciddi bir veritabanı oluşturularak aşılabılır. Aksekili ailelerle görüşmeler yapıp genç nüfus tespit edilerek, Akseki derneklerinde kaynaşma toplantıları tertip edilebilir. Unutmamak gerekir ki, sorumluluk bireyi bağlı hale getirir. Bu kapsamda oluşturulan veritabanına göre gençlerin uğraşları doğrultusunda projelerde Aksekili gençlere bu şans tanınarak bölgelerine daha çok sahip çıkması sağlanacak ve sonuç olarak Aksekililerle de bir bağ kurulmuş olacaktır. Ayrıca başarılı gençlere de destek olunarak onların bağlılığı sağlanabilir.

Burak Kaan Yılmazsoy

04.06.1984 İstanbul/Beyoğlu

İş ve Staj Tecrübeleri

Kemer Country Evleri Şantiye Grubu -2.5 ay-
Varyap; Up Hill Cort projesi; Toplu Konut Tasarım Grubu -2 ay-
Ağaoğlu My World Projesi Toplu Konut Projesi Tasarım ve Şantiye grubu -1 ay-
Dome Mimarlık; Tasarım ve Şantiye Grubu -6 ay-
Ayrıca bir sene İstanbul Kültür Üniversitesi'nde Öğrenci asistanlık da yaptım.

Eğitim

Master: İstanbul Kültür Üniversitesi, Mühendislik-Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü, Şehircilik Programı (Burslu).
(Erasmus değişim programı: Eindhoven Üniversitesi -1 yıl-)
Lisans: İstanbul Kültür Üniversitesi, Mühendislik-Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü (Burslu).

Yabancı Diller

İngilizce, Almanca

Hobiler

Müzik dinlemek, kitap okumak, tiyatroya gitmek.

ÇETİNLER**GIDA ve İHTİYAÇ MADDELERİ SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.**

Bahariye Caddesi Çivici Sokak no: 21 Kasımpaşa-İstanbul

Tel/Faks: 0212 238 98 45 - 250 22 10 - 250 18 78

Cemerler

Köyde, Roma ve Yunan devri kalıntılarına rastlanır . Cemerler adının cemelden (deve) geldiği sanılmaktadır. Halkın göçebe olduğu ve göçlerin deve ile yapılması nedeni ile köy bu adı almıştır. Eskiden köy, Bala ve Süfla olmak üzere iki mahalleden ibaretti Eski kayıtlarda Bergos'un (Mahmutlu) bir mahallesi olarak görülür.

Akseki'nin 18 km güneyinde Antalya -Akseki asfaltı üzerinde kurulmuş olan Cemerler Köyü'nün, kuzeyinde Dikmen, güneyinde Mahmutlu ve Serebeli, doğusunda Sadıklar, batısında Erenkaya ve Aşağıışıklar yer alır.

Karakteristik bitki örtüsü, maki cinsinden ağaçlardır . Dağlarda çam, ladin, katran(sedir) gibi ağaç türlerine rastlanır. Eskiden köyde yol, su, cami, mezarlık gibi ortak malların yapımı ve tamiratları imece usulü yapılmaktaydı ayrıca tarım işlerinde köylülerin birbirleri ile yardımlaşarak birbirine yardımcı oldukları gözlenmektedir. Köy, dört mahalleden meydana gelmiştir. Bunlar; Cemerler (Merkez

mahallesi), Çancı Mahallesi, Duralı Mahallesi ve Hacılar Mahallesi'dir. Sürekli göç vermiş olan köy nüfusu günden güne azalmakta olup 1970'li yıllarda nüfusu 274 kişi olan köyde bugünkü nüfus yarıya düşmüştür.

Ekonomik durumu

Köy halkı, tarım ve hayvancılıkla uğraşırlar, yeraltı zenginlikleri yoktur. Tarım ürünlerinden en çok buğday, arpa yetiştirilir. Son yıllarda Üzüm, incir, badem, zeytin yetiştirilmeye başlanmıştır köyde hayvancılık da yaygındır. Köyün geçim kaynakları az olduğundan yetişen çocuklar büyük kentlere giderek ticarete atılırlar ve başarılı olurlar.

Köyde, ilköğretim okulu yoktur fakat taşınmalı eğitimden yararlanılmaktadır. Köyün içme suyu şebekesi vardır ama yeterli ölçüde değildir, kanalizasyon şebekesi yoktur. Sağlık ocağı ve sağlık evi yoktur. Köye ayrıca ulaşımı sağlayan yol asfalt olup köyde elektrik ve sabit telefon vardır.

Ahmet Uyaroglu 80 Yaşındaki Hayırsever İş Adanı

Antalya'nın en eski esnaflarından, Cemerlerli Ahmet Uyaroglu (80) doğduğu yer olan Akseki'nin Cemerler Köyü'nde tarımla uğraşıyor.

Tarlasında üzüm, karpuz yetiştirdiğini söyleyen Ahmet Uyaroglu hala karpuz ve üzümleri ilk günkü tazeliğinde koruduğunu ve gelen misafirlere ikram ettiğini söyledi. 71 yıl önce gurbete çıktığını, Burdur havalesinde seyyar satıcılıkla ticarete başladığını söyleyen Ahmet Uyaroglu "hiç okumadım cahildim 9 yaşında babamı kaybettim, 10 yaşına gelince köyü terk ederek Burdur'daki ağabeyimin yanına gittim orada seyyar satıcılık yapmaya başladım 4 alıp 5 satıyordum biriktirdiğim paralarla bir eşek aldım. Tabi o devirde eşek almak eşek sırtında seyyarlık yapmak herkesin harcı değildi. O tarihlerde Sümerbank malları alıp satıyordum fakat yasaklanınca işlerim bozuldu Antalya'ya döndüm bir

müddette Antalya'da çalıştıktan sonra Manavgat ve sonra tekrar Antalya'ya geri döndüm. Antalya'da kumaş boyası alıp satma işi yapmaya başladım, 30 yıl seyyar satıcılık yaptım daha sonra, Ömer Hakkı Göksoy adındaki Aksekili iş adamı bana ticareti öğretti: "bak oğlum sen becerikli birisin ticarete yalan söyleme, yemin etme 'kazancın dibi kıl, başı dağ gibi olur' yıkılır altında kalırsın ticareti dürüst yap 'kazancın dibi dağ gibi, başı kıl gibi olsun' yıkılma". Ömer Hakkı Göksoy'u dinledim sözlerini harfiyen yerine getirerek ticarete atıldım manifaturacılık ve tüccarlık yaparak Uyaroglu şirketini kurdum" dedi.

Artık yaşlandığını ve işlerini çocuklarına devrettiğini belirten Ahmet Uyaroglu köyde hayır işlerine koştüğünü köydeki tarlalarda tarım yaptığını ifade ederek sözlerine şöyle devam etti "Köyde tarım yapıyorum geçenlerde fidan ekmek için çukurları kazdırdım bahar aylarında zeytin, elma, ceviz, amma, kiraz, armut, erik, kayısı, ayva ve nar

ekicem, yetiştirdiğim üzümü hala ilk günkü gibi taze tüketiyoruz, hala karpuz var ben bu yaşta birilerine örnek olabiliyor yol gösterebiliyorsam ne mutlu bana 'Azim dağları yol eder' dedi.

Barakada yaşayan yaşlı kadının Ev Sevinci

Antalya'nın Akseki İlçesi Hocaköy'de barakada yaşayan 70 yaşındaki kadına, Akseki Kaymakamlığı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfınca ev yaptırıldı.

Akseki Kaymakamlığı, 70 yaşındaki Fatma Yüksel'in, tuvaleti ve banyosu olmayan 15 metrekarelik barakada yaşadığını belirlendi. Sağlıksız bir şekilde yaşayan yaşlı kadın için Barınma Yardımı Projesi çerçevesinde bir ev projesi hazırlanarak Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Genel Müdürlüğüne gönderildi ve onaylandı.

Hemen inşaatına başlanan ev, iki ay içinde 18 bin TL ödenekle tamamlandı ve Fatma Yüksel'e teslim edildi. Akseki Kaymakamı Mustafa Kılıç, AA muhabirine yaptığı açıklamada, yardıma muhtaç, barınma ihtiyacı bulunan ailelerinin daha sağlıklı yaşam sürdürebilmeleri için çalışmaların sürdürüldüğünü bildirdi. Kılıç, bu kapsamda yardıma muhtaç olduğu belirlenen Fatma Yüksel'in taştan

yapılmış baraka evini boşalttırdıklarını ve hazırladıkları projeye iki ay içinde, bir oda, bir mutfak, tuvalet ve banyosu içinde olan bir ev yapıldığını kaydetti.

Evini teslim alan Fatma Yüksel, çok mutlu olduğunu belirterek, şöyle konuştu: "Taş duvar barakanın içinde tuvaletsiz ve banyosuz tek odanın içinde yaşam mücadelesi veriyordum. Kaymakamlık tarafından yaşadığım yer incelendi. Beni komşumun yanına yerleştirdiler. Kaymakamlık bana proje hazırlayarak yeni bir ev yaptırdı. 70 yaşındayım. Böyle bir evi hayatımda görebileceğimi umut etmiyordum. Mutluluğumu anlatmam imkansız. Çok mutluyum. Kaymakamımıza teşekkür ediyorum. Devletimizden binlerce kez Allah razı olsun."

Akseki Halk Eğitimi Planlama ve İşbirliği Kurulu Toplantısı Yapıldı

Akseki Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğü'nde gerçekleştirilen toplantıya İlçe Milli Eğitim Müdürü İsmail Kılıç, Akseki Belediye Başkan Vekili Necip Numan Alparslan, Kuyucak Belediye Başkanı Mehmet Ali Erdoğan, Güçlüköy Belediye Başkanı Hasan Çobanoğlu, Müftü Bahattin Ataklı, A.Ü.Akseki Meslek Yüksek Okul Müdürü Yrd. Doç. Dr. Erdal Özsunar, Malmüdürü İsmet Mutlu, Halk Eğitim Merkezi Müdürü Vekili Kemalettin Salman, Orman İşletme Müdürü Hasan Kalmaz ve Akseki merkeze bağlı dört mahalle muhtarı katıldı. Toplantıda Halk Eğitim Merkezi bünyesinde 2009-2010 eğitim öğretim yılında açılması planlanan kurslar değerlendirildi. Mesleki ve teknik alanda kursların açılmasına yönelik öneriler görüşülerek karara bağlandı. Ayrıca yöreye uygun olan bağcılık, arıcılık ve meyvecilik kurslarının daha artırılarak devam edilmesi yönünde tavsiye kararı alındı.

İlçe Milli Eğitim Müdürü İsmail Kılıç, yaptığı konuşmada, 22 Aralık 2008'de göreve başladığını, Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğü'nün çalışmalarını yakından takip ettiğini ve bir önceki eğitim öğretim yılına göre açılan kursların yüzde 100 oranında arttığını gördüğünü ve bunu da memnuniyetle karşıladığını söyledi. Kılıç, Halk Eğitim Merkezi bünyesinde geçtiğimiz eğitim öğretim yılında kurs sayılarını arttırdıklarını ve bu eğitim öğretim yılında ise daha fazla açacaklarını, özellikle köylerimizde yaşayan ve okuma yazma bilmeyen 65 yaşına kadar olan erkek ve bayanlara yönelik tek kişilik de olsa kurslar açacaklarını ve tespitlerin hemen başlayacağını ifade etti. Kılıç, teknik eğitim, sosyal kültürel kurslar, öğrencileri üst öğrenime hazırlamak amacıyla da kurslar açılacağını söyledi.

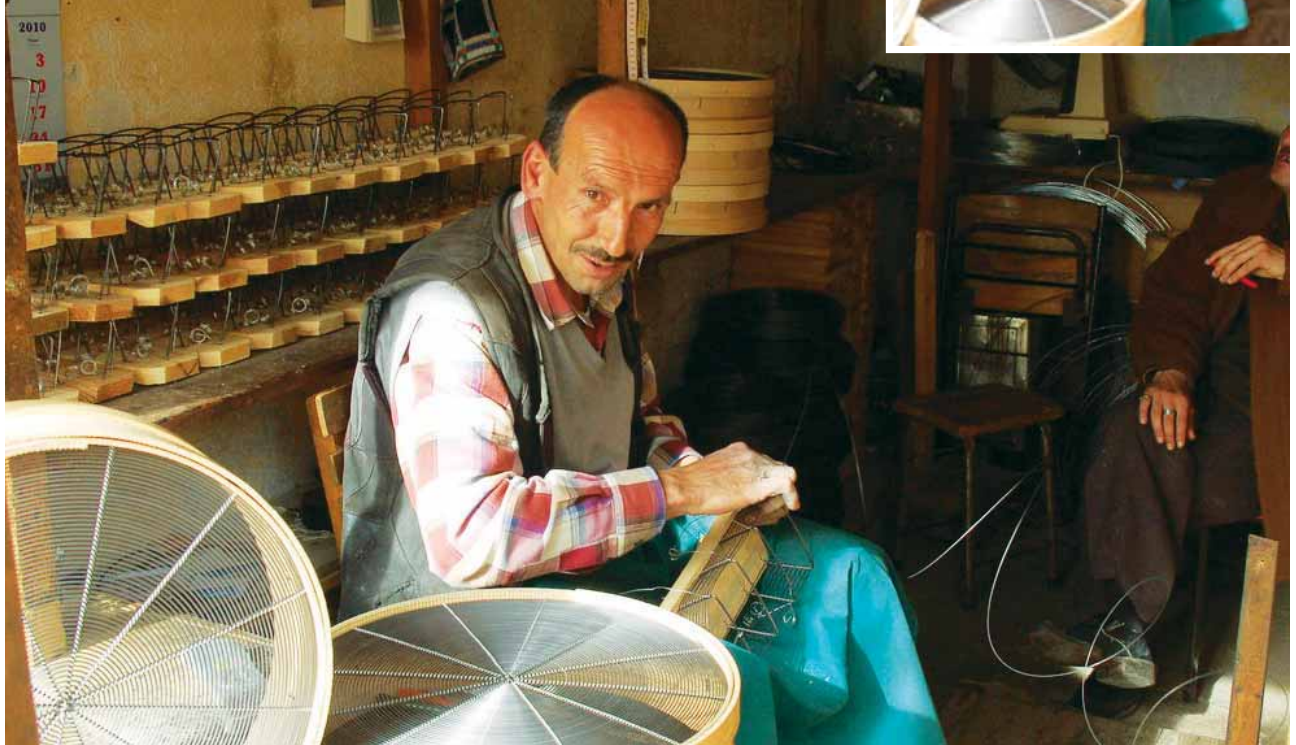
Kaybolan El Sanatlarımız

Zanaatın son temsilcileri olan zanaatçılarımız, bir yandan çırak yetiştirme çabasında, bir yandan da el emeklerini ortaya koyma çabasında. Zanaata gerçekten gönül vermiş ve içlerindeki sanat aşkıyla yanan ustalarımız, bir bir rol aldıkları sahnelerden iniyor.

Kimileri arkalarında gönül veren çıraklar bırakabiliyor, kimileri ise kendi yaşamlarının yettiği ölçüde zanaatlarını devam ettirebiliyor. Tüketim toplumu olduğumuz sürece bu değerlerimizi, kaybetmememiz mümkün değil. Sadece bu değerlerimize değil, toplumumuzun her konudaki değerlerinin uçmasına sanki bir hamle zamanımız kaldı.

Antalya'nın Akseki İlçesi Cemerler köyünde Zanaatın son temsilcilerinden Mustafa Ay'da köyünde, Elek, Kalbur, Fare Kapanı ve Mısır patlatma tavaşı yapan ustalardan birisi. Mustafa Ay bu zanaatın artık köyde bitmek üzere olduğunu bu zanaata heves eden kalmadığını da söyledi. Mustafa Ay 'iki dönemdir köyde muhtarlık yapmaktayım köyümüzün geçim kaynağı tarım, hayvancılık, elek, kalbur, fare kapanı ve mısır patlatma tavaşı yapmaktı, çok eskilerden köyümüzde bu işi yapan onlarca usta varken şimdilerde kimse kalmadı, ben de bu işi hobi olarak yapıyorum. Köylerde tarım yapılmıyor, buğday ekilmiyor ekilmeyince de elek ve kalbura ihtiyaç kalmadı yani talep yok olmayınca da bu iş yürümüyor artık yapmaz olduk'diyen Mustafa Ay sözlerine şöyle devam etti 'Elek, kalbur, fare kapanı ve darı patlatma tavaşı yapan da merak eden de kalmadı. Tüketim toplumu olduk. Tarihte işlenmiş eski

değerlerimizin yerine, yeni teknoloji yöntemlerini tercih eder olduk. Öyle bir zaman dilimini yaşıyoruz ki, teknoloji başımızı döndürüyor. Geleneksel yöntemlerle yapılan sanat ve zanaatlara taleplerimiz giderek azalıyor. Bir zamanlar, göz nuru ve alın teri ile harmanlanmış mesleklerimiz ve dünden gelebilmiş zanaatçılarımız vardı; bu zanaatları yaşatan ustalar ise her geçen gün çekiliyor sahneden'.

Tadını çıkarın!

Aroma %100 Kayısı-Elma Suyu'nun sevdiğiniz tadı için en güzel kayısıları özenle seçtik, hiçbir katkı maddesi ve şeker eklemedik. Vişne, şeftali, nar, portakal ve çilek severleri de unutmadık. Tadını çıkarın!

Tüketici
Bazırmaya Hattı
0 800 293 23 23

Tetra Pak karton ambalaj
%100 geri dönüştürülebilir.

Hedef
Otomotiv
TİCARET VE SAN. A.Ş.

Renault Güvencesinde **Doğru** Adres!

Hedef Otomotiv Zeytinburnu

Hedef Otomotiv Florya

Yedek Parça • Servis

Satış

İkinci El

**Uzun Dönem
Operasyonel Araç Kiralama**

AXA OYAK

**ANADOLU
SİGORTA**

**MAKSİMUM
HİZMET
SİGORTACI**

GÜNEŞ SİGORTA

Hedef Oto Zeytinburnu Satış - Servis - İkinci El
Sahilyolu Abay Cad. No:186 Zeytinburnu-İstanbul
Tel: +90 212 546 94 00 (pbx) Faks: +90 212 547 31 24

Hedef Oto Florya Dacia Satış-Servis
E-5 Üzeri Yeşilova Otobüs Durağı Şenlikköy - Florya
Tel: +90212 424 32 32 (pbx)

www.hedefoto.com.tr • info@hedefoto.com.tr